

Dr Ted Hildebrandt, Motywacja w Księdze Przysłów 10-15

© 2024 Ted Hildebrandt (vid. Mój artykuł w JETS 35.4 (grudzień 1992) 433-44.

To jest dr Ted Hildebrandt w swoim nauczaniu na temat motywacji i antytetycznego paralelizmu w rozdziałach 10-15 Księgi Przysłów.

Witamy w kolejnej prezentacji poświęconej szczególnym tematom Księgi Przysłów. Jeśli chcesz zapoznać się z przeglądem Przysłów i szczegółowo omówić całość, przygotowaliśmy serię 20 wykładów Knuta Heima, który jest jednym z najlepszych na świecie ludzi zajmujących się Przysłowami.

Mamy także Gusa Konkela z Uniwersytetu McMaster w Hamilton w prowincji Ontario w Kanadzie, który wygłosił 22 wykłady omawiające całą Księgę Przysłów, a także Dana Triera z Wheaton College, który wygłasza Księgę Przysłów i życie chrześcijańskie. Jednak w tej serii przyjrzymy się bliżej niektórym technicznym aspektom Księgi Przysłów. Będą więc natury technicznej, ale zagłębimy się w to i zagłębimy się w szczegóły.

Zatem naszym dzisiejszym tematem jest motywacja i przeciwstawne paralelizmy w rozdziałach od 10 do 15 Księgi Przysłów. Jest zatem kilka pytań wprowadzających, które chcemy sobie zadać na temat motywacji i tego, jak motywacja działa w Księdze Przysłów. Jak przysłowiowy mędrzec motywował swoich uczniów? Motywacja to ogromny temat, gdy masz do czynienia z uczniami i tym, jak utrzymać ich motywację.

W jaki sposób mędrzec z Księgi Przysłów utrzymywał motywację swoich uczniów? Albo raczej w kontekście rodzinnym: w jaki sposób ojciec lub matka mogą najlepiej motywować swoje dzieci? Przyjrzymy się zatem teorii motywacji. Właściwie będziemy pracować z niektórymi teoriami motywacyjnymi ze szkół psychologii, które dogłębnie badały motywację, i zobaczymy, jak te badania i badania psychologiczne pasują do motywacji, jak pasuje to do Księgi Przysłów. Zatem będziemy wykonywać wiele prac integracyjnych pomiędzy psychologią motywacji a Księgą Przysłów.

Pytamy więc, jak ojciec lub matka motywują swoje dzieci? I na koniec: w jaki sposób Salomon uporządkował mądrość i motywował innych do poszukiwania mądrości? Salomon, jak motywował ludzi do poszukiwania mądrości? Zaczniemy więc zadawać sobie pytanie gramatyczne. Co to jest klauzula motywacyjna? Przysłów rozdział 16, werset 12, mamy tego przykład.

Obrzydliwością dla królów jest czynić zło. Obrzydliwością dla królów jest czynić zło. For, a następnie for uruchamia tę klauzulę motywacyjną. Zobaczymy to słowo w języku hebrajskim, to ki, i zobaczymy, jak to słowo ki zostanie użyte do wywołania klauzuli motywacyjnej. Zatem obrzydliwością dla króla jest czynić zło. Bo tron jest

utwierdzony w sprawiedliwości. Ponieważ lub dlatego, że tron jest utwierdzony przez sprawiedliwość.

To daje nam motyw. Dlaczego król nie miałby być zły? Obrzydliwością dla króla jest czynić zło. Bo dlaczego nie miałby czynić zła? Ponieważ lub dlatego, że tron jest utwierdzony przez sprawiedliwość.

Jeśli więc król chce utwierdzić swój tron, postępuj zgodnie ze sprawiedliwością. Historia klauzul motywacyjnych sięga około 1953 roku. Był taki gość, który nazywał się Gemser.

Gemser w 1953 roku opublikował artykuł na temat klauzul motywacyjnych w Izraelu, w którym utrzymywał, że klauzule motywacyjne były w Izraelu czymś wyjątkowym w porównaniu z Mezopotamią, Egiptem i innymi miejscami starożytnego świata, że klauzule motywacyjne były szczególnie widoczne w Starym Testamencie, Tanach. Chociaż jego absolutne stwierdzenia na ich temat nie są używane absolutnie, klauzule motywacyjne w innych kulturach, znajdujemy nowsze stypendium Socino i kolegi o imieniu Utti . 30% praw biblijnych jest motywowanych.

30% przepisów ma to na celu, a następnie podaje powód. Robi to 30% praw, czyli 375, jeśli chcesz uzyskać szczegółowe informacje, 375 z 1238 poleceń. Jednakże starożytne bliskowschodnie kodeksy prawne są motywowane jedynie w 5–6%.

Tak więc na starożytnym Bliskim Wschodzie 5–6% kodeksów prawnych ma motywację, podczas gdy w Izraelu – 30%. To znacząca różnica. 30% w Izraelu, 5% lub 6% w starożytnych kodeksach prawa Bliskiego Wschodu.

Jest to, nawiasem mówiąc, sprzeczne z tym, co mówimy o materiale prawnym. Kiedy jednak zagłębimy się w materiał mądrości, okazuje się, że ma on wyższy poziom motywacji. I tak w sumeryjskich instrukcjach Sharapaka , akadyjskich radach mądrości, egipskich, tekstach instruktażowych autorstwa Ani i Ptahotepa , a także tekstach ugaryckich, instrukcjach Shulayima , Awilema , mają one swoje teksty mądrości i teksty mądrości mają większą motywację, czego można by się spodziewać, ponieważ te teksty mądrościowe są w rzeczywistości tekstami dydaktycznymi lub paranetycznymi , uczącymi słońca, uczącymi dworzan na dworze i tym podobnymi rzeczami.

Zatem tego moglibyśmy się spodziewać. I rzeczywiście, tak właśnie jest. Teraz podam kilka przykładów tego biblijnego napomnienia.

Nazywa się to napomnieniem, które może być albo zakazem, no wiesz, nie rób tego, przestrogą mówiącą: nie rób tego, albo może to być nakaz. Innymi słowy, musisz to zrobić. OK, więc nie rób tego, byłby to zakaz.

Obowiązkiem byłoby to zrobić. A następnie to napomnienie, niezależnie od tego, czy jest to zakaz, zakaz czy nakaz, w jakikolwiek sposób, negatywne lub pozytywne, zostaje wzmocnione. A w przypadku tej klauzuli motywacyjnej nie rób tego, ponieważ lub z tego powodu tak jest.

Zrób to dlatego lub w tym celu. Podam więc kilka przykładów. A te są dobrze znane, ty je znasz.

Exodus rozdział 20, werset siódmy, gdy tylko powiem Exodus 20, myślisz o 10 przykazaniach. Rzeczywiście, tak właśnie jest. Nie będziesz wzywał imienia Pana, Boga swego, na próżno.

To zakaz. To napomnienie i to negatywne. To zakaz.

Nie przyjmuj imienia Pana, swego Boga, na próżno lub dlatego, że teraz uruchamia to naszą klauzulę motywacyjną, ki. I znowu jest to słowo ki oznaczające lub ponieważ Pan nie pozostawi bez winy tego, kto na próżno używa jego imienia. Nie przyjmujcie więc imienia Pana na próżno. Napominanie zabrania – zabrania takiego zachowania.

Dlaczego? Dlatego, że Pan nie pozostawi bez winy tego, kto na próżno wzywa jego imię. Teraz pozwólcie, że odwrócę się na drugą stronę i zajmę się Księgą Przysłów oraz Księgą Przysłów, rozdziałem trzecim, werselem pierwszym. Mamy kolejne napomnienie, po którym następuje klauzula motywacyjna. Więc to głównie Gemser i ci inni ludzie, ludzie często stosowali upomnienia, po których następowała klauzula motywacyjna.

I tak, ty i zdanie motywacyjne zwykle poprzedza się przez ki „ponieważ” lub „dla”, a potem bum, wiesz, jesteś w zdaniu motywacyjnym. Na przykład w trzecim rozdziale Księgi Przysłów, wersecie pierwszym, znajduje się napomnienie, mój synu, nie zapominaj o moim zakazie nauczania. Nie zapomnij o tym.

Dobra. Napominaj więc, mój synu, nie zapominaj o mojej nauce, ale zachowaj moje przykazania w swoim sercu. To teraz mandat.

Zauważ, nie zapomnij, zachowaj je w swoim sercu. Dlaczego? Za lub dlatego, że dodadzą ci długości dni i lat życia oraz pokoju. Zatem masz napomnienie, zarówno pozytywne, jak i negatywne, zakaz, zakaz i nakaz.

Nie zapomnij o moich naukach, zachowaj je w swoim sercu. Dlaczego? Ponieważ „dodadzą wam długości dni i lat życia oraz pokoju”. Więc znowu ki wywołuje to, ponieważ w Księdze Przysłów lub Psalmie, rozdziale drugim, wersecie 12, otrzymujemy napomnienie, pocałuj syna w Przysłów lub Przepraszam, Psalmie rozdział drugi, werset 12, pocałuj syna.

I wtedy to jest polecenie. Taki jest nakaz, pocałuj syna. Dlaczego? Aby się nie rozgniewał i nie zginął w drodze.

A „aby” nie uruchamiało również klauzuli motywacyjnej. Pióro to słowo w języku hebrajskim, pióro lub żeby się nie rozgniewał i nie zginął na drodze. Więc lepiej pocałuj syna, bo będziesz miał tu niezłe kłopoty.

On będzie zły, a ty zginiesz po drodze. Bo to jest znowu nasze słowo kluczowe, bo jego gniew szybko się rozpala. W rzeczywistości daje to rodzaj podwójnej klauzuli motywacyjnej.

Jeden zaczynający się od pióra, żeby, no wiesz, nie był zły i wiesz, pocałował syna, jest królem i tak dalej w rozdziale drugim Psalmów, albo jego złość na swój gniew, bo ki, tam druga motywacja, jego gniew szybko się zapala. A więc to są pewne rzeczy, jak Gemser w swoim opracowaniu, w zasadzie wyodrębnił cztery kategorie motywów. Jednym z nich jest charakter wyjaśniający.

Innymi słowy, udzielasz napomnienia, kierujesz się motywem, a motyw coś wyjaśnia. Na przykład w 19. rozdziale Księgi Przysłów, wersecie 25., czytamy: „Uderz szydercę”. A potem wyjaśnia, cóż, dlaczego, dlaczego miałbyś uderzyć szydercę? A prości ludzie nauczą się roztropności.

Zatem powodem, motywem byłoby i po prostu naucz się ostrożności. Upominaj człowieka wyrozumiałego. Innymi słowy, robisz to osobie wyrozumiałej.

A jaki jest tego motyw? Zdobędzie wiedzę. Być może pamiętasz to, Przysłów 22,6: trenuj dziecko w drodze, którą ma iść. Mówi ci mandat.

Zasadniczo oznacza to: ucz dziecko drogi, którą ma podążać. Dlaczego? Bo gdy się zestarzeje, nie odejdzie od tego. Daje więc rodzaj motywu, polecenie, po którym następuje motyw lub napomnienie, polecenie, po którym następuje motyw.

To wyjaśniające. Facet wyjaśnia, dlaczego uczysz dziecko, jak ma postępować? Bo jak będzie stary to już od tego nie odejdzie. I tak to wyjaśnia sprawę.

To charakter wyjaśniający. Gemser zauważa, że druga to treść etyczna. I tak, jak mówi na przykład Księga Powtórzonego Prawa 19:21, twoje oko nie będzie litościwe.

Twoje oko nie będzie litować się w pewnym kontekście prawnym, twoje oko nie będzie litować się. Będzie życie za życie, oko za oko, ząb za ząb, ręka za rękę i noga za nogę. To oznacza, że musisz postępować uczciwie.

Nie powinienes okazywać litości. Jest czas na litość, ale nie jest czas na litość w sprawie sądowej, nie jest czas na litość. I to musi być sprawiedliwe.

To musi być sprawiedliwe. Ponieważ jeśli przebaczyście, jeśli przebaczyście niegodziwcom i ukarzą niewinnych, będziecie mieli na przykład duże problemy w swojej kulturze i tak dalej. I mówi: nie, nie, musi być sprawiedliwe, oko za oko, ząb za ząb i wszystko musi być sprawiedliwe.

Innymi słowy, król nie może zareagować przesadnie. Wybijaś królowi zęby, czyli ząb, i tak się składa, że go uderzysz, a on wybija mu ząb, a potem odcina ci głowę. Nie, nie, nie możesz tego zrobić.

Dlatego musi być sprawiedliwie i równo. I to jest etyczne. Powód etyczny jest podany na poparcie motywu etycznego.

Teraz jest też kultowy i teologiczny. Oto powód teologiczny podany w Księdze Przysłów 20:22: nie mów, że odpłacę złem. Nie mów, że odpłacę złem.

Poczekaj na Pana. Dlaczego? Czekaj na Pana, a On cię wybawi. Motyw czeka na Pana.

Mamy tu więc motyw teologiczny. Innymi słowy, nie mścisz się sam na złu. Czekasz na Pana.

Daje więc tam motyw teologiczny. I tak widzieliśmy znak wyjaśniający, który wyjaśnia dlaczego. Widzieliśmy treści etyczne, które wyjaśniają je na podstawie kodeksu etycznego.

A także ta kwestia teologiczna lub kultowa, gdzie jest napisane, że Pan cię wybawi. Więc nie rób tego. Są też powody historyczne.

A w Księdze Kapłańskiej 19:34 jest napisane, że obcego, który u was przebywa, będziecie traktować jak tubylca wśród was. Będziesz go miłował jak siebie samego. Brzmi znajomo, prawda? Będziesz go miłował jak siebie samego.

Skąd wielki nakaz Chrystusa, kochaj Pana Boga swego, a potem kochaj bliźniego swego jak siebie samego. Kochaj bliźniego swego, jak siebie samego, jak wynika z Księgi Kapłańskiej 19. Uważaj, aby nie wyrzucić Księgi Kapłańskiej.

Jest ich cała masa, to znaczy, tam znajduje się drugie świetne polecenie. Kapłańska 19 i jesteśmy w wersecie 34. I będziesz go miłował jak siebie samego.

Dlaczego? Bo i wtedy mamy to, to dla wyzwalczy, to jest klauzula motywacyjna. Daje ci motyw. Dlaczego powinieneś miłować bliźniego swego jak siebie samego? Bo byliście obcymi w Egipcie, w ziemi egipskiej.

Ja jestem Pan, Bóg wasz, ponieważ byliście obcymi w Egipcie. Dlatego masz miłować bliźniego swego jak siebie samego. Na podstawie tego, co przydarzyłoby ci się w Egipcie.

Jest to zatem motyw historyczny, jest to motyw historyczny. Wraca do historii i mówi, że ponieważ byliście niewolnikami, powinniście, wiecie, kochać bliźniego jak siebie samego. Powinieneś traktować cudzoziemców z szacunkiem, ponieważ byłeś obcokrajowcem w Egipcie.

Posługuje się więc powodem historycznym. To bardzo interesujące. Na jednej z naszych wcześniejszych sesji rozmawialiśmy o tym, że Księga Przysłów jest inna.

A oto przypadek, w którym Księga Przysłów nigdy nie powołuje się na uzasadnienie historyczne. Ani razu w całej Księdze Przysłów, ze wszystkimi jej motywami, ani razu nie używa się historycznego powodu, że byliście niewolnikami w Egipcie, więc czyńcie to. Tego rodzaju motyw można znaleźć w całej pozostałej części Starego Testamentu, ale w ogóle nie ma go w Księdze Przysłów.

Zero. Jest taki facet, nazwiskiem Postel, który moim zdaniem jest autorem pracy dyplomowej. Jest bardziej zorientowany, zwłaszcza jeśli chodzi o motywy, związane z Księgą Przysłów.

Zauważa również, że klauzula o obrzydliwości często znajduje się w motywacji, tej obrzydliwości wobec Pana lub Pana nienawidzi. Chociaż jest używany w Księdze Przysłów, nie występuje w zdaniach o wyraźnych motywach. Zwykle więc prawo mówi, że nie powinniście tego robić, ponieważ Pan tego nienawidzi lub jest dla Pana obrzydliwością.

Wiele razy w Księdze Przysłów nie jest to ujęte w oddzielnym zdaniu dotyczącym tej obrzydliwości, w przeciwnym razie Pan nienawidzi tego w oddzielnym zdaniu dotyczącym motywu. Zatem powoduje to pewne problemy w Księdze Przysłów. Nie mamy czasami tego oddzielnego, wiesz, nie rób tego ze względu na klauzulę motywacyjną.

Że czasami zdanie motywujące zostaje po prostu powiązane z przysłowiem bez gramatyki powierzchniowej, ponieważ w przypadku ki brakuje ki. I tak brakuje ki. Brzmi to jak coś innego, ale tak czy inaczej, tu jesteśmy.

To po prostu pokazuje, że czasami gramatyka powierzchniowa zawiera zdania motywujące, ki, pen lub tym podobne, ponieważ w Księdze Przysłów uruchamiając zdanie motywujące, nie ma ono wyraźnego zdania motywującego. Mówi nam to po prostu, że musimy sięgnąć do Księgi Przysłów. Gramatyczne oznaczenie nie będzie tak jednoznaczne, ale raczej będziemy musieli przejść do głębszej struktury, aby

dowiedzieć się, jaka motywacja i w jaki sposób motywacja motywacyjna jest realizowana w przysłowiowym powiedzeniu z Księgi Przysłów 10 do 15.

Zatem w siódmym rozdziale Księgi Powtórzonego Prawa, wersecie 25, jest napisane, że rzeźbione wizerunki ich bogów będziecie palić ogniem. Nie będziecie pożądać srebra ani złota, które się w nich znajduje, i nie będziecie go brać dla siebie, abyście nie zostali przez to usidleni. Oto nasz długopis, żebyś nie dał się na nie złapać.

Numer jeden. Po drugie, ki oddziela klauzulę motywacyjną za lub ponieważ, ponieważ jest to obrzydliwością dla Pana. Zatem tutaj ki zostaje zaznaczone, ponieważ jest to obrzydliwość.

Pan tego nienawidzi, myślę, że tak często tłumaczy to ESV. Inne tłumaczenia mówią, że jest to obrzydliwością dla Pana. Spójrz jednak, teraz jest to zgodne z prawem.

Mówi: „bo to obrzydliwość dla Pana”. Spójrzcie, jak to przechodzi w Przysłów w tej obrzydliwości wobec Pana. Nie jest oddzielone tymi ki i oddzielną klauzulą motywacyjną.

Przysłów rozdział 11, werset pierwszy mówi, że fałszywa waga jest obrzydliwością dla Pana lub Pan nienawidzi fałszywej wagi, ale sprawiedliwa waga jest jego upodobaniem. Więc masz tutaj swój motyw. Dlaczego warto zrobić odpowiednią wagę? Bo Bóg ma w tym upodobanie.

Dlaczego należy unikać niesprawiedliwego ciężaru? Bo chodzi o to, że Pan tego nienawidzi. Ale nie jest powiedziane, że brakuje tam ki, ponieważ Pan tego nienawidzi. I to wszystko w jednym zdaniu.

To nie jest oddzielone. Paweł nadal zauważył, że w Księdze Przysłów mamy zasadniczo trzy kategorie, duże kategorie motywacji. Jeden jest teologiczny.

To obrzydliwość dla Pana. Pan się tym zachwyca. Kolejny zestaw, ich partia, ma charakter wyjaśniający i wyjaśnia, dlaczego powinieneś coś zrobić.

I po trzecie, co jest bardzo istotne w Księdze Przysłów, jest to konsekwencja. Jakie są konsekwencje Twojej decyzji? Powinieneś to zrobić, ponieważ dzieje się to, kiedy ty, kiedy to robisz, lub to się nie dzieje, kiedy to robisz. I tak to zostało zrobione.

Następnie Postel zauważa, że istnieje rodzaj pozytywnej i negatywnej wartościowości. Jest to więc rodzaj konfiguracji binarnej. Jednym z nich jest obietnica lub oczekiwanie, że jeśli to zrobisz, będzie to coś dobrego, czego się spodziewasz.

Z drugiej strony, jeśli jest to coś, czego nie chcesz, jest to działanie odstraszające, odstraszające lub przypominające unikanie. I musimy pamiętać w Księdze Przysłów, że nazywa to obietnicą. Obietnica jest pozytywnym, odstraszająca jest negatywnym.

Nie podoba mi się słowo obiecujące, ponieważ ludzie zaczynają myśleć, że Księga Przysłów składa obietnice. Chcemy to oddzielić i powiedzieć bardzo wyraźnie: Przysłowia nie są obietnicami. Przysłowia to nie obietnice.

Zatem nie można powiedzieć: cóż, oto Przysłowie. Dlatego mam gwarancję tego wyniku. Będziemy musieli wrócić do tego w innym wykładzie, porozmawiamy o rodzaju mikropoziomów gatunkowych w Przysłowia, a Przysłowia nie obiecują.

Zatem trzeba być bardzo ostrożnym, aby uniknąć tego błędu. Przysłowie jest przysłowiem i generalnie ma być prawdziwe, ale nie stanowi gwarancji. I tak to na ogół wygląda.

Na przykład w 10. rozdziale Księgi Przysłów, wersecie drugim, jest napisane, że ceniony zysk z niegodziwości nie przynosi korzyści, lecz sprawiedliwość wybawia od śmierci. Mówisz: cóż, sprawiedliwość wybawia od śmierci. Tak więc Bóg zawsze wybawi mnie od śmierci.

Powiedz to Janowi Chrzcicielowi. Czy Bóg zawsze ratuje od śmierci ludzi sprawiedliwych? Nie zawsze. I tak trzeba uważać.

Jest to stwierdzenie uogólnione i nie należy go koniecznie brać pod uwagę. To znaczy, Janie Chrzcicielu, masz problem. Odcięto mu głowę, a on jest prawą osobą i jednym z największych proroków wszechczasów.

Tak więc napomnienia, nakazy lub zakazy to przeważnie napomnienia plus klauzula motywacyjna. Tę kombinację można znaleźć głównie w instrukcjach zawartych w Księdze Przysłów od pierwszego do dziewiątego. Tak więc w Księdze Przysłów znajdują się napomnienia, po tym napomnieniu następuje zdanie motywujące z tym ki, ponieważ, a potem tak dalej.

Występują one 39 razy w rozdziałach od pierwszego do dziewiątego Księgi Przysłów. Takie są instrukcje zawarte w Księdze Przysłów od pierwszego do dziewięciu – to część instruktażowa. W rozdziałach od 10 do 22 jest ich tylko 13.

Zatem masz więcej rozdziałów, od 10 do 22, a zamiast 39, jedna trzecia z nich zawiera klauzule motywacyjne. Dlatego też zdania motywacyjne nie są zbyt często używane w zdaniach po tym, jak 10 rozdział Księgi Przysłów odchodzi od bardziej rozbudowanych instrukcji. Często spotyka się upomnienie w klauzuli motywacyjnej z klauzulą motywacyjną.

Pozwólcie więc, że użyję go na przykład w pierwszym rozdziale Księgi Przysłów, wersety 15 i 16. Jest tam napisane, że jest to zakaz. Mój synu, nie wchodź z nimi w drogę.

Niektórzy źli ludzie próbują sprowadzić syna na manowce. Mówi: nie wchodź im w drogę. To zakaz.

To upomnienie. To zakaz. Nie rób tego.

Dlaczego? Trzymaj swoją stopę z daleka od ich ścieżek. Dobra. Więc nie chodź z nimi.

Trzymaj z nimi stopę. Dlaczego? Ki. Teraz jest nasze słowo ki, nasze słowo ponieważ, gdyż ich stopy biegną do zła i śpieszą się z przelewaniem krwi.

Więc nie zadawaj się z tymi ludźmi. Nie wchodź im w drogę. Dlaczego? Ponieważ, człowieku, ich stopy biegną za tymi złymi rzeczami i przelewają krew.

Nie chcesz być częścią tej przemocy i tym podobnych. To jest rozdział pierwszy Księgi Przysłów, wersety 15 i 16. Mamy więc przestrożę, która zabrania tego lub odradza.

Dlaczego? Ponieważ przelali krew. Zatem inny przykład tego samego rodzaju rzeczy można znaleźć w trzecim rozdziale Księgi Przysłów, wersecie pierwszym i drugim. Przysłowia bardzo jasne.

Mój synu, nie zapomnij o moim nauczaniu. Dobra. Nie zapomnij o tym, ale zachowaj to w swoim sercu.

Dobra. Więc nie zapomnij o tym. Zakaz.

Nie zapomnij o tym. Mandat. Zachowaj to w swoim sercu.

Dlaczego? O długość dni i lat życia i spokoju. Dodadzą do ciebie, jak wspomnieliśmy wcześniej. Oto klauzula motywacyjna.

Mamy więc negatyw, napomnienie, które zawiera zakaz. Nie zapomnij o mandacie. Zrób to.

A potem klauzula motywacyjna. A więc motywacyjne napomnienie z dwoma aspektami, po którym następuje klauzula motywacyjna określająca długość dni i lat życia oraz pokoju. Dodadzą ci.

Teraz Księga Przysłów 14:7 mówi tak: opuść obecność głupca. Przysłów 14.7, opuść obecność głupca. Tam bowiem nie spotkasz słów wiedzy.

Bardzo interesujące jest słowo, które zostało przetłumaczone, ponieważ w rzeczywistości jest to hebrajskie słowo *va*, które oznacza i. I tak zwykle tłumaczone i lub ale, i tutaj wydaje się, że chodzi raczej o motyw. I jest to przetłumaczone, bo tam nie spotkacie słów, ale tak naprawdę to nie nasze słowo ki to powoduje.

Tak więc 13 z 17 zdań motywacyjnych znajduje się w napomnieniach w rozdziałach od 10 do 22, a 13 z 17 znajduje się w napomnieniach w tych zdaniach motywacyjnych. A rozdział 13 werset 14 mówi, że nauki mądrych są źródłem życia.

To nie jest upomnienie. Nauki mądrych są źródłem życia. To nie jest upominanie cię w ten czy inny sposób.

To nie jest zakazywanie czegoś. To nie jest narzucanie czegoś. Mówię tylko, że nauki mądrych są źródłem życia.

Aby odwrócić się od szyderstw śmierci. Zatem ma to na celu i jest to klauzula motywacyjna, ale nie ma w niej napomnienia. Nie ma więc napomnienia, ale nadal jest tam klauzula motywacyjna „albo” lub „dla”, „dla”, aby odwrócić się od szyderstw śmierci.

A zatem jest to przypadek, w którym nie ma upomnienia. A cztery z czterech z 17 z rozdziałów 10 do 22 Księgi Przysłów nie mają struktury typu motywu napomnienia. Wracając więc i to taka techniczna sprawa, jeśli chodzi o szczegóły tutaj, klauzule motywacyjne w rozdziałach 10 do 22, około 5,3% to klauzule motywacyjne, 5,3%. To bardzo małe.

A rozdziały od 25 do 29 to 12%. Zatem w rozdziałach od 25 do 29 jest to ponad dwukrotnie więcej. Są to głównie kwestie związane z konsekwencjami charakteru.

Ale w rozdziałach od 22 do 24, które w większym stopniu opierają się na instruktażu, motywację ma 75%, 77 lub 78%, 78% i 77,5%. Tak wyraźnie zmotywowani tymi klauzulami tutaj. Jest to zatem ogromna różnica od 5% aż do 78.

Tak więc w zdaniach z rozdziałów od 10 do 22 jest bardzo niewiele tych wyraźnych klauzul motywacyjnych. Zatem mówię: OK, jeśli tylko mamy, nie mamy tam tych klauzul motywacyjnych, to mówisz, że w rozdziałach od 10 do 22 nie ma motywacji. Odpowiedź brzmi: nie.

Zdanie motywacyjne jest zawsze uruchamiane przez to ki, ponieważ, ponieważ zdanie motywacyjne, nie ma tam gramatyki jawnej, ale musimy zajrzeć pod gramatykę do głębokiej struktury. Chciałbym zatem zaproponować sposoby dotarcia do metodologii głębokiej struktury, abyśmy mogli wyodrębnić motywy z rozdziałów 10–22. Zatem wyraźny związek między napomnieniami i zdaniami w niektórych zdwojonych przysłówie, gdzie jedno jest powstaje w napomnieniu, a drugi w zdaniu.

Zatem w tym przypadku mamy upomnienie i klauzulę motywującą, a bardzo podobną koncepcję można znaleźć w zdaniu bez napomnienia i klauzuli motywacyjnej, ale nadal ma ona charakter motywacyjny. Na przykład w Księdze Przysłów 22:22 i 23 jest napisane, aby nie okradać biednego dlatego, że jest biedny, ani nie miażdżyć w bramie uciśnionych. To oznacza dwa zakazy: nie okradasz biednych i nie miażdżysz cierpiących.

Nie okradaj biednych. Nie miażdż cierpiącego. To upomnienie.

Nie rób tego, zabrania to tego, że w wersecie 23, w przypadku ki, Pan będzie bronił ich sprawy. Nie chcesz więc zadzierać z tymi biednymi ludźmi, ponieważ Bóg będzie prawnikiem, który będzie bronił ich sprawy. Dobra.

I okradnij życie tych, którzy ich okradli. Zatem Bóg rozstrzygnie sprawę, jeśli ty tego chcesz. I dlatego nie chcesz, nie chcesz tego robić.

Dobra. Więc masz upomnienie. Nie zadzieraj z biednymi i nie krzywdź ich.

Nie miażdż cierpiącego. Dlaczego? Ponieważ Bóg za nich rozlicza. A więc, a potem klauzula motywacyjna.

Zatem upomnienie plus klauzula motywacyjna, rozdział 22, werset 23. Oto ten sam rodzaj myśli, który można znaleźć w zdaniu z rozdziału 14, 31 Księgi Przysłów. Księga Przysłów 14, 31 mówi, że kto uciska biednego człowieka, znieważa jego twórcę.

Jego stwórcą jest Bóg. Dobra. Ale kto jest hojny dla potrzebującego, czci go.

A więc masz tu bardzo interesującą rzecz. Kto uciska biednego lub miażdży uciśnionego, jak słyszeliśmy wcześniej, znieważa swego twórcę. Obrażasz Boga, masz kłopoty.

Dobra. Nie chcesz tego zrobić. Zatem jest tam motyw, ale nie ma tam klauzuli ki.

Nie ma, bo po prostu jest napisane, że zadzieras z nimi i uciskasz biednych. Nie chcesz tego zrobić, ponieważ Bóg jest jego stwórcą. Zatem nie ma wyraźnej gramatyki, która uruchamiałaby tę klauzulę motywacyjną, a mimo to ma ona wyraźnie charakter motywacyjny.

Wiele przysłów zdaniowych w Księdze Przysłów wykracza poza zwykłe obserwacje empiryczne i pełni funkcję motywacyjną. Zatem należy wyraźnie wyjść poza gramatykę jasną i gramatykę powierzchniową i dostać się do leżącej u jej podstaw głębokiej struktury. W Księdze Przysłów od 10 do 15 zdań rzadko pojawiają się wyraźne klauzule motywacyjne.

Przyjrzelśmy się temu. Dobra. Zatem rozdziały od 10 do 15, którym się przyglądamy, rzadko zawierają wyraźne ki plus klauzulę motywu.

Nie ma w nim tych struktur, które są tak wyraźnie zaznaczone gramatycznie. Jak zatem wyodrębnić sposób, w jaki zdania motywują słuchacza? Nie potrzebujemy powierzchownej analizy gramatycznej, ale potrzebujemy analizy wywołanej ki, długopisem lub inną rzeczą, która uruchamia klauzulę motywacyjną, ale raczej głębokiej struktury, która wchodzi w głębokie motywy. Poniżej znajduje się rozwinięcie metodologii głębokiej struktury.

Zatem teraz zajmę się opracowaniem metodologii docierania do głębokiej struktury motywów w rozdziałach 10–15 Księgi Przysłów, w których nie ma zbyt wielu zdań motywujących. Jaka jest zatem metodologia? Dobra. Przełamiemy zdania zawarte w rozdziałach od 10 do 15.

Podzielimy je na tematy i komentarze. Wykorzystajmy więc na przykład Księgę Przysłów 10.1, pierwszy werset rozdziałów od 10 do 15. Temat mądrego syna daje radość ojcu, przynosi radość ojcu.

Mądry syn przynosi i to jest temat, mądry syn. Jaki jest komentarz? Przynosi radość ojcu. Następny wiersz, głupi syn i głupi syn, to temat wiersza B, 10.1b. A czymże jest smutek dla jego matki? Komentarz.

Zatem tematem jest mądry syn i głupi syn. A komentarze brzmią: mądry syn przynosi radość ojcu, głupi syn jest smutkiem swojej matki. Tak powstał komentarz.

A potem dodamy tutaj coś pozytywnego i negatywnego, no wiesz, pozytywne i negatywne. I to będzie pasować do naszych teorii motywacyjnych, mówiących o czymś, co nazywają negatywnym, czyli unikaniu. Kiedy masz motywację, aby czegoś uniknąć, kładziesz rękę na gorącym piecu, jesteś, wiesz, jesteś, jesteś zmotywowany, aby zdjąć rękę z pieca, pozwolić się poparzyć.

Zatem istnieje szybki motyw, który jest odstraszaający lub zabraniający, po prostu negatywna motywacja. Dobra. Nie dotykaj gorących pieców.

Dobra. A potem jest coś pozytywnego. To jest więc unikanie, unikanie, unikanie dotykania tego.

A potem pojawia się atrakcja, a atrakcja jest czymś, do czego jesteś zmotywowany. Dobra. Zatem mądry syn, mądry syn, to zaleta.

Dobra. To jest coś, co próbuje to wysledzić, uczeń dla mądrego syna to plus. To w zasadzie charakter.

I to też tam umieścimy. Mądry syn mówi o charakterze danej osoby i stawia obok niej znak plus, charakter, pozytywny, mądry syn, a następnie wynik lub konsekwencję. Mamy więc charakter, konsekwencję, charakter w komentarzu.

No ale przede wszystkim temat, temat pozytywny, mądry synu, i komentarz też pozytywny. Charakter, konsekwencja i konsekwencja to plus. Dobra.

Przynosi radość ojcu. Druga linia, głupi syn. Tutaj znowu mamy charakter, ale tym razem jest on negatywny.

Znowu charakter, negatywny, a potem znowu konsekwencja, ale tym razem konsekwencja nie jest pozytywna, przynosi radość ojcu, zamiast tego jest smutkiem dla matki. To jest negatywne. Zatem pierwszy z nich to charakter, a mądry syn przynosi radość ojcu, a negatywny charakter głupiego syna to smutek dla matki, skutek negatywny.

Zatem jest to charakter plus konsekwencja plus charakter minus konsekwencja minus. Dobra. I w ten sposób dochodzimy do głębokiej struktury.

Konsekwencją jest powiedzenie ci motywacji, zrób to, aby uszczęśliwić swojego ojca. Nie bądź głupim synem, bo to zrani twoją matkę. W ten sposób uzyskujemy motywację w głębszy sposób.

Podam inny przykład, żeby ustalić metodologię. W rozdziale 11, wersecie 15 tematem jest ten, kto składa zabezpieczenie drugiemu. Jest to więc działanie, które jest negatywne.

Nie stawiaj na bezpieczeństwo. Nie, nie pożyczaj pieniędzy ludziom, wiesz, tak po prostu losowo. Kto zabezpiecza inny komentarz, z pewnością poniesie negatywne konsekwencje.

Nie zabezpiecz więc czyjegoś negatywnego czynu, negatywnych konsekwencji lub negatywnego czynu. Nie stawiaj na bezpieczeństwo, bo poniesiesz stratę – negatywne konsekwencje. Ktokolwiek odmawia uderzenia rąk i złożenia przysięgi, a jeśli ktoś tego nie robi, no wiecie, wychodzi i udziela frywolnych, no wiecie, pożyczek ludziom i tym podobnym, ktokolwiek odmawia złożenia rąk, jest to pozytywny czyn.

Odmawia. Nie robi tego, to bezpieczne, pozytywne konsekwencje. Zatem pozytywny czyn powoduje pozytywne konsekwencje, negatywny czyn skutkuje negatywnymi konsekwencjami.

I tak oto idziemy. W pewnym sensie zagłębiamy się teraz w głęboką strukturę. Zatem jest osiem takich głębokich struktur, przez które chcemy przejść. Podam przykład każdej z nich, kiedy będziemy przez nie przechodzić.

Kiedy więc pracowaliśmy nad rozdziałami od 10 do 15, dowiedzieliśmy się, że istnieje zasadniczo osiem kategorii tych głębokich struktur. Jednym z nich jest, jak powiedzieliśmy wcześniej, konsekwencja charakteru. Konsekwencją charakteru może być pozytywny charakter, pozytywna konsekwencja, może to być negatywny charakter, negatywna konsekwencja, ale pozytywna konsekwencja charakteru, to połączenie. Istnieją 152 rodzaje motywacji, w przypadku których charakter jest jednokierunkowy, a konsekwencja jest tego rezultatem.

Jest ich 152. I tak na przykład w Przysłów rozdział 10, werset 2B, Przysłów 10, 2B, jest powiedziane, ale sprawiedliwość, ale prawość, pozytywny charakter, prawość wybawia od śmierci, wybawia od śmierci jako pozytywna konsekwencja, pozytywny charakter, prawość wybawia od śmierci, konsekwencja pozytywna, konsekwencja charakteru. W rozdziałach od 10 do 15 jest ich 152.

A teraz akt charakteru. Akt charakteru. Mądrzy odkładają wiedzę.

Mądry, to jest charakter, mądra osoba. Mądry człowiek, co on robi? Albo ona to robi ? Ułóż wiedzę. Zatem mądrzy odkładają wiedzę.

OK, więc akt charakteru. Jeśli więc jesteś mądry, będziesz wykonywać tego typu czynności. Zamierzasz gromadzić wiedzę.

To jest więc akt charakteru. A jest ich 70 w 10. rozdziale Księgi Przysłów i następnych. Zatem ta konsekwencja znakowa wynosi 152.

Akt charakteru to 70, z czego około połowa. Ocena charakteru. Oto jedna ocena postaci.

Język sprawiedliwych jest wyborem srebrnym. Zatem tutaj mamy charakter, język sprawiedliwych, charakter, język sprawiedliwych, ocenę. Ocena to srebrny wybór.

I pokazuje wam, że chcecie, w zasadzie chcecie cenić język sprawiedliwych. Taki jest więc język sprawiedliwych. Dobra.

To jak wybrane srebro. A więc ocena charakteru. Zatem konsekwencje charakteru mieliśmy 152 razy.

To duże. Akt charakteru. Charakter podejmuje tego typu działania, motywuje je.

A potem ocena postaci. Chcesz mieć prawy język, bo jest jak wyborne srebro. Mamy także konsekwencje czynów, a konsekwencją czynów będzie każdy, kto posłucha instrukcji.

Na tym polega akt. Ktokolwiek postępuje zgodnie z instrukcją, jest to czyn, znajduje się na ścieżce życia. To mówi ci część motywacji, która za tym stoi.

Chcesz wejść na drogę życia, czynić dobre uczynki. Dobra. Konsekwencją działania jest to, że ktokolwiek posłucha instrukcji, jeśli posłuchasz instrukcji, znajdziesz się na ścieżce do życia.

To jest konsekwencja czynu. W tej sekcji jest ich około 63. Swoją drogą, ocena charakteru, było ich tylko 16.

Konsekwencja przedmiotu. Konsekwencją przedmiotu będzie owoc jego ust. Człowiek je to, co dobre, albo człowiek je to, co dobre.

Tak więc z owocu ust, z owocu ust, człowiek spożywa to, co dobre. Dobra. Więc tutaj masz element, a następnie konsekwencję.

Owoc ust człowieka. Wtedy człowiek je to, co dobre. I to jest w Księdze Przysłów, rozdział 10, werset 15, lub przepraszam, Przysłów 13, werset 2. Ocena przedmiotu.

Więc masz rzecz-konsekwencję, owoc ust, człowiek je to, co dobre. Ocena przedmiotu. Bogatym człowiekiem jest silne miasto.

To pozytywne. Bogatym człowiekiem jest silne miasto. Jest to zatem rzecz pozytywna, pozytywna ocena.

Następnie następuje ocena działania. Ocena działania byłaby tym, kto kocha dyscyplinę, kocha wiedzę. Kto kocha dyscyplinę, działanie, a potem ocenę, kocha wiedzę.

I wreszcie, jest wygląd i rzeczywistość. Takich ocen aktów jest tylko 13.

A potem jest rzeczywistość pozorna. Jest ich tylko cztery. Po pierwsze, Przysłów 13:7. Ktoś udaje bogatego, choć jest niczym. Inny udaje biednego.

Mimo to posiada wielki majątek. I tak w zasadzie pozory mogą mylić. Wygląd i rzeczywistość mogą być dwiema różnymi rzeczami.

Są to więc pewne głębokie klasy rzeczy, które tam istnieją. Teraz chcę tylko coś tutaj zauważyć. Koch i Von Raad, a także wielu badaczy Starego Testamentu, w zasadzie powiedzieli, że sednem przysłowiowej literatury zdań jest konsekwencja czynu.

Konsekwencja czynu to głęboka struktura leżąca u podstaw wielu przysłów, konsekwencja czynu. I choć to prawda, jest tylko 62 takich konsekwencji czynów. Było 152 konsekwencji charakteru.

Sugeruję więc, że konsekwencja czynów nie jest sednem, jak twierdzą Koch i Von Raad, niektórzy z tych wielkich graczy, konsekwencja czynów jest podstawą dużej części Księgi Przysłów. I mówię: nie, podwojenie tego, ponad dwukrotnie to konsekwencja charakteru. Zatem konsekwencja charakteru wydaje się być bardziej skupieniem niż konsekwencją czynu.

Obaj są tam na górze, więc nie chcę umniejszać konsekwencji czynu i mówić, że to trywialne. Nie, nie jest. Jest w 62.

Ale druga, konsekwencja charakteru, to 152. Myślę więc, że musimy położyć nacisk. Jak mówię, nacisk w Księdze Przysłów niekoniecznie kładzie się na konkretne czyny.

Chodzi o te rzeczy, ale bardziej o konsekwencje charakteru. Zatem znaczenie, znaczenie łączenia charakteru lub czynów z konsekwencjami dla mądrych młodych ludzi. Co czyni młodego człowieka mądrym? Widzą związek między swoimi czynami a charakterem i konsekwencjami, które z nich wynikają.

Jaki jest problem w naszej kulturze? W naszej kulturze mówienie o czynach i charakterze nie ma tak naprawdę znaczenia, ponieważ i tak wszystko okazuje się takie samo. Każdy otrzymuje trofeum. Nie ma znaczenia, czy odniesiesz sukces, czy też zrobisz rzeczy, które będą pozytywne w pozytywny sposób dla Twojej postaci.

Każdy otrzymuje trofeum. A w ten sposób demotywuje się pozytywne działania i pozytywny charakter. Zatem nasza kultura stoi w obliczu upadku moralnego, głównie dlatego, że podkopaliśmy rdzeń mądrości, w którym charakter i konsekwencje następują po sobie, a czyny i konsekwencje następują po sobie.

W naszej kulturze zachowujesz się i możesz zrobić naprawdę złe rzeczy. Właśnie widziałem gościa z toporem wchodzącego do McDonalda w Nowym Jorku. Po trzech godzinach został zwolniony, koleś walił w różne rzeczy i terroryzował ludzi tym toporem.

Mam na myśli ściganie różnych spraw, niszczenie spraw. W ciągu trzech godzin facet wraca na ulicę. I tak mówisz, chwileczkę, zrobił te naprawdę złe rzeczy, a mimo to nie ma żadnych konsekwencji.

Więc w zasadzie powinien wyjść i zrobić to jeszcze raz. Nie ma żadnych konsekwencji. Możesz po prostu wyrazić siebie w dowolny sposób.

Mądry człowiek tak nie postępuje. Mądra osoba mówi, że czyny wiążą się z konsekwencjami. Charakter tym bardziej.

Postać jest połączona. Dlatego trzeba zachować ostrożność. To właśnie czyni mądrego człowieka.

Mądre dziecko potrafi powiązać swoje działania z charakterem i konsekwencjami, które z nich wynikają. Mądre dzieci wiedzą takie rzeczy. Teraz posłużę się przykładem, po prostu opowiem historię, a później wrócimy do tego przykładu.

Kiedy byłem młody, dorastałem nad rzeką Niagara. Mieszkałem w miejscu zwanym Grand Island. Jezioro Erie, jedno z wielkich jezior, opada i rozdziela się wokół wyspy, zanim przepłynie przez wodospad Niagara.

Tak więc, wodospad Niagara, wszyscy przychodzą i widzą wodospad Niagara, ale woda wypływa z jeziora Erie, opływa Grand Island, gdzie mieszkałem, a potem spływa po wodospadach. Jest most prowadzący na Grand Island, Most Południowy i Most Północny, odchodzący w tę stronę. Cóż, rzeka była, dorastałem, pływając wszędzie w rzece Niagara.

I tak, kiedy byliśmy młodzi, ja, mój brat i Remes, nasi najlepsi przyjaciele, skakaliśmy z łuków pod mostem. Jestem pewien, że było to nielegalne, ale świetnie się przy tym bawiliśmy. Co nas więc do tego zmotywowało? Więc wychodziliśmy, a ty skakałeś z jednego z łuków pod mostem, wskakiwałeś do wody i było naprawdę fajnie.

Możesz wybrać dowolną wysokość. Jeśli chcesz skoczyć na 20, 30 stóp, jesteś dobry. Jeśli chcesz zrobić 80 stóp, też możesz to zrobić.

Ale problem z 80-metrowym statkiem polega na tym, że znajduje się on na środku rzeki i trzeba było dopłynąć do brzegu. Potem dzieje się tak, że kiedy skaczesz na wysokość 20 lub 30 stóp, uderzasz w wodę, musisz wstać i płynąć naprawdę szybko, ponieważ prąd oczywiście opada w kierunku wodospadu Niagara. I tak, woda opada w kierunku wodospadu Niagara, trzeba było wstać i płynąć szybciej niż prąd, aby wrócić na pal, aby móc wspiąć się z powrotem na górę i wykonać kolejny skok. Trzeba było jednak uderzyć do wody, wstać, przepłynąć tak szybko, jak się dało, dostać się na przód stosu i ponownie wspiąć się na górę.

Mieliśmy więc jedno dziecko, które nie było zbyt dobre. Nie umiał zbyt dobrze pływać. Więc wskakuje do wody, a potem wypływa i to jest tak, och, rozgląda się.

Zanim się rozejrzył, prąd niesie go w dół rzeki, a ten facet musi dopłynąć aż do brzegu i jakby nie mógł już więcej skakać, a wszyscy po prostu do niego machają. Hej, stary, dlaczego nie popłynąłeś szybko, żeby znowu stanąć na palu? OK, więc przegapił swoją szansę i takie tam. Więc robiliśmy to, gdy byliśmy małymi dziećmi.

Dlaczego byliśmy do tego zmotywowani? No cóż, młodzi, bawcie się dobrze. Byliśmy więc zmotywowani, bo fajnie było skakać na wysokość 20, 30 stóp i uderzać w wodę, a potem mierzyć się z wyzwaniem, jakim było pływanie naprawdę szybko i ponowne dostanie się na przód stosu. Było fajnie, więc zrobiliśmy to z tych powodów.

Ale mieliśmy motywację, żeby to zrobić. Wrócimy do tego, ale mówimy tylko, że istnieją pewne konsekwencje. I tak, kiedy ten dzieciak uderzył i podszedł, myśląc: och, co mam dalej robić? Nie zdawał sobie sprawy, że trzeba płynąć, wypłynąć na górę i trzeba natychmiast zacząć płynąć, bo inaczej znajdziesz się w dole rzeki.

Musiał więc dopłynąć aż do brzegu. Pociągnęły więc za sobą konsekwencje i nikt nie mógł mu pomóc. To znaczy, musiał dopłynąć do brzegu.

I tak, były konsekwencje. Albo zrobiłeś to dobrze i podniosłeś się, albo zrobiłeś źle i musiałeś przepłynąć całą drogę do brzegu. Są więc konsekwencje, OK, działanie i konsekwencja.

Teraz motywacja i antytetyczna paralelizm. Co ciekawe, i Paul Stoll też to zauważa, w Księdze Przysłów istnieje teoria obietnicy lub oczekiwań, bardziej lubię oczekiwania niż wartościowości odstraszaające. Jest to skoordynowane z motywacyjną teorią podejścia, czyli przyciągania i unikania.

Zatem przyciąganie i unikanie to dwa motywy. Twój motyw przyciągania do tego i motyw, aby tego unikać. Przyciąganie, motywacja i motywacja unikania.

Pozytywne przyciąganie, negatywne unikanie. OK, więc jest to trochę binarne. Dlaczego mędrcy tworzący literaturę mądrościową powinni tak preferować antytetyczny paralelizm? 90% Przysłów w rozdziałach od 10 do 15 to paralelizm antytetyczny.

Czym jest równoległość antytetyczna? W dawnych czasach zwykliśmy uczyć, że istnieją trzy rodzaje równoległości. W A4 miałeś w zasadzie równoznaczny paralelizm, gdzie miałeś dwie linie, nazywa się to dwukropkiem, bi oznacza dwie lub dwie linie, dwie linie, dwukropek, dwie linijki poezji. A te dwie linie, które były powiązane z inną, synonimiczną równoległością, A pasuje do A, B pasuje do B, C pasuje do C, lub są przeciwstawne, co oznacza, że zamiast podążać w tym samym kierunku i być synonimem równoległości, ta odwraca to i mówi, że to prawda, ale, a potem drugi cofa to i zaprzecza.

Zatem istnieje antyteza między nimi. A potem drugi był syntetyczny. To było wtedy, kiedy to nie zadziałało.

Jest też kilka nowszych sposobów spojrzenia na to, Kugel, i ja również doskonale zdaję sobie z tego sprawę. I istnieje cała dziedzina poezji hebrajskiej, którą uwielbiam, ale to nie miejsce, aby o tym mówić, może poza wprowadzeniem jej tutaj w ramach antytetycznego paralelizmu. Mamy więc do czynienia z paralelizmem antytetycznym.

Weźmy na przykład mądrego syna. To będzie nasze A, i to jest pozytywne, mądry syn, pozytywne, daje radość, B, to jest czasownik, daje radość, B, plus, to jest plus, ojcu, C, ojcu. Zatem mądry syn A daje radość B ojcu C. Wszyscy są pozytywnie nastawieni.

Jaka jest teraz następna linijka? Następna linijka mówi: głupi syn, co jest całkowitym przeciwieństwem mądrego syna, głupiego syna. Zatem głupi syn, to negatywne A, powoduje smutek, to jest negatywne B, powoduje smutek, a nie radość. Sprawi to radość jego ojcu, sprawi smutek jego matce, co jest negatywne, i jego matce.

Myślę, że matka i ojciec nie powinni być przeciwstawieni. Oni się uzupełniają, matka i ojciec. Można powiedzieć : rodzice.

Ale tak czy inaczej, ktoś jest ojcem, ktoś jest matką, więc to w pewnym sensie uzupełnia się, łączy, a ojciec i matka są rodzicami. Byłoby to więc antytezą. Syn mądry jest radością dla ojca, syn głupi jest smutkiem dla matki.

A, B, C, dodatnie, A ujemne, B ujemne, C ujemne. Lub A, B, C, C nie jest liczbą ujemną, są one komplementarne, ojciec i matka, rodzice. Zasadniczo opisuje, jak charakter dzieci wpływa na rodziców, prawda? Tak.

Jeśli ktoś miał dzieci. Tak czy inaczej, zdajesz sobie sprawę, że to, co dzieje się z dziećmi, wpływa na rodziców zarówno z radością, jak i smutkiem. Psalm 1.6 jest psalmem mądrości.

Nie chcę wdawać się w dyskusję na temat tego, czym jest psalm mądrościowy. Ale to jest Psalm 1:6, Psalm 1. Błogosławiony ten, kto idzie drogą rady i przechodzi do pierwszego rozdziału. A potem ostatni werset mówi to, bo Pan wie, zdecydowanie, Pan zna drogę sprawiedliwych, ale droga bezbożnych zginie .

Pan zna drogę sprawiedliwych. Więc to jest Pan zna, A, droga sprawiedliwych, B, ale droga bezbożnych, B, zginie, A. Więc teraz masz A, pozytywne A, pozytywne B, negatywne B, ujemne A. A więc jest to A, B, B, A. Jak dowiedzieliśmy się podczas innej sesji, nazywa się to chiazmem, ponieważ wygląda jak greckie Xi lub chi, jak niektórzy mówią, wygląda jak X. A więc A, B, potem B, A. A jeśli połączysz A i B, powstanie ki lub X. Tak czy inaczej, chodzi o to, że jest to psalm mądrościowy, a tu mamy do czynienia z kolejną antytetyczną równoległością, dwiema równoległymi liniami biegnącymi w przeciwnych kierunkach.

Zatem antytetyczny paralelizm zapewnia doskonałą strukturę psycholingwistyczną do podwajania siły motywacyjnej zdań poprzez łączenie, w sensie addytywnym, podejścia, dobrego podejścia lub przyciągania oraz unikania, czyli pójścia w drugą stronę. Interesujące jest to, że jeśli powiążesz to z tym, co zrobił Mark Sneed, zauważy on, że poza Księgą Przysłów, są przysłowia w Starym Testamencie, które po prostu się pojawiają, przypadkowe przysłowia tu i tam, i jest tam napisane, że to jest przysłowie, a potem je cytuję. Ale te Przysłowia są jednowierszowe.

Nie są one w paralelizmie, antytetycznym paralelizmie. Syn mądry jest radością dla ojca, syn głupi jest smutkiem dla matki. Są jednowierszowe.

Są jednowierszowe, a nie dwuliniowe. I tak na przykład Dell odnotowuje to w swoim ostatnim studium na temat literatury mądrości biblijnej, genialnej książce na stronie 85. Krótko mówiąc, Dawid oszczędza Saula.

Wszedł do jaskini, a David go oszczędza, nie zabija i tak dalej. I wychodzi z jaskini w 1 Samuela 24:13. A potem mówi to, jak mówi przysłowie starożytnych, cytuj, a teraz oto przysłowie.

Czy to będzie antytetyczne? Zagłębiamy do Księgi Przysłów. Większość z nich jest antytetyczna. To dwie linie biegnące w przeciwnych kierunkach.

Nie tutaj. To jednoliniowiec. Z niegodziwych pochodzi niegodziwość.

Otóż to. Z niegodziwych pochodzi niegodziwość. Krótka, słona, znana już starożytnym.

To tradycyjne. I tak oto z bezbożnych wychodzi niegodziwość. Jednoliniowy.

Albo jeśli przejdiesz do Sędziów, rozdział 8, werset 21, Gideon, zobaczysz to u sędziego Gedeona jako człowieka, taka też jest jego siła. Jako człowiek – takie jest przysłowie, jako mężczyzna taka jest jego siła. Bum.

Otóż to. Nie ma dwóch linii. To jedna linia.

Zatem uczeni w Piśmie mogli dodać do tych przysłów drugą linijkę, a następnie umieścić je w Księdze Przysłów, która zawiera głównie te przysłowia. To poetyckie. To poetyckie.

To nie jest tylko jednowierszowe przysłowie. To poetyckie. Zatem druga kwestia jest taka, że mamy do czynienia z tą antytetyczną równoległością.

I jak powiedzieliśmy, około 70% przysłów to rodzaj unikania przyciągania o strukturze przeciwstawnej. Pomaga nam to zrozumieć, dlaczego w Księdze Przysłów 10 do 15

jest tak wiele przeciwstawnych paralelizmów. Dzieje się tak dlatego, być może z powodu tej motywacji.

Motywacja to atrakcja. Dlaczego syn sprawia radość ojcu. I unikanie. Żal głupiego syna do matki. I tak, faktycznie podwajasz moc. Podwaja atrakcyjność bycia takim mądrym synem.

Sprawisz więc radość swojemu ojcu lub rodzicom. A potem, no wiesz, nie bądź głupim synem, bo skrzywdzisz swoich rodziców. Zatem badania motywacyjne badają także inicjację działania, intensywność, kierunek i trwałość zachowania.

Wykracza to poza samą motywację przyjemności i bólu. Dobra. I do jazdy i nawyków.

Nawyki. Jesteś zmotywowany i rozwijasz nawyk, a to staje się motywacją. Wartość i doświadczenie.

Oczekiwanie. Masz motywację. Innymi słowy, wykonujesz określoną czynność.

Masz motywację. Jaka jest zachęta do zrobienia tego? Dobra. Więc jeśli ktoś mi powie, OK, skoczysz z mostu Grand Island.

Dam ci dolara za skok z wysokości 80 stóp. Dobra. Kiedy ten duży będzie gdzieś tam, dam ci, dam ci dolara za zeskoczenie z tego.

A ty mówisz, że dolar. Zeskakuję z tego i jestem na środku rzeki Niagara, przy wodospadzie Niagara. Widzę to stamtąd.

Widzę stamtąd wodospady. Uderzyłem w wodę i nie mogę dopłynąć z powrotem na przód pali. Muszę przepłynąć od środka rzeki aż do brzegu, czyli około pół mili.

A potem zostanę zdjęty. Prąd mnie powali. Czy to jest warte złotówki? To nie jest warte ani złotówki.

Nie mam zamiaru skakać z tego dla dolara. Ale gdyby ktoś przyszedł do mnie i powiedział: „Hej, LeBron, wyzywam cię, żebyś z tego zeskoczył”. Dam ci milion dolarów.

Spojrzałbym na to i powiedziałbym, hmm, zachęta jest wystarczająco duża. Skoczę tam. Myślę, że uda mi się dopłynąć do brzegu.

Wezmę ten milion dolarów i rzucę się z tego. Teraz musiałbyś upewnić się, że trafiłeś dobrze, a także szybko wypłynąć i uderzyć w ten brzeg tak szybko, jak tylko potrafisz, aby nie chcieć tego przegapić i zejść w stronę wodospadu. Ale to byłoby warte milion dolarów.

Spróbowałbym tego. Nigdy więcej. Prawdopodobnie ledwo umiem pływać.

Ale w każdym razie, kiedy byłeś dzieckiem. Zatem zachęta, wielkość zachęt, rodzaje zachęt, jakie dajesz swoim dzieciom. Jedno z moich dzieci było młodym chłopakiem i to ja zajmowałem się tymi wszystkimi rzeczami komputerowymi.

W tamtym czasie uczyłem się Photoshopa. To było chyba na początku lat 90-tych, 90-tych. Miałem więc dużą książkę.

Zawsze dostaję te tysiącstronicowe książki w Photoshopie, potem czytam książkę i wtedy mogę pracować w Photoshopie. I tak mój syn był naprawdę zainteresowany niektórymi rzeczami. Więc powiedziałem: wiesz, zapłacę ci dziesięć dolców za przeczytanie książki.

Cóż, był trochę chciwym dzieckiem. I wiedziałem, że za dziesięć dolców wróci. Przeczytał całą książkę. Dlatego teraz jest także czarodziejem Photoshopa.

I właściwie pomógł mi opracować coś o nazwie Get Lost in Jerusalem, płytę CD, którą przygotowałem, dzięki której można było spacerować ulicami Jerozolimy. To jest przed Google. Wiesz, teraz jest Street View. Wszyscy się tym zajmują. Ale to jest wcześniej. Zrobiłem to pod koniec lat 90-tych.

Zach pomógł mi, ponieważ znał Photoshopa, ponieważ czytał książki i takie tam. Ale różne dzieci są różne. I tak urodził mi się kolejny syn.

Dałem mu dziesięć dolców za przeczytanie książki i wcale go to nie zmartwiło. Trzeba było czegoś innego, żeby go pobudzić. Zatem różne bodźce pobudzają różne dzieci.

Musisz być świadomy charakteru dziecka, aby wiedzieć, jaki rodzaj bodźca to wywoła.

Mój tata o tym wiedział. Zondervan wydał 22 tomy kazań Charlesa Spurgeona. Każdy z nich miał około 200 lub 300 stron. A mój ojciec kupił ten zestaw Charlesa Spurgeona. I powiedział mi, kiedy byłem małym dzieckiem, i zapomniałem, czego chciałem.

Moje wnuczki zbierają teraz pieniądze na psa. Więc muszą pracować dla tego psa i zapłacić za psa. Ale tak czy inaczej, mój ojciec powiedział mi dwa dolary za każdą książkę kazań Charlesa Spurgeona, którą przeczytałem.

Prawda jest taka, że siedziałam i przeglądałam książkę dziennie, albo co drugi dzień. I przeczytałem 22 tomy kazania Charlesa Spurgeona w ciągu około półtora miesiąca. Przeczytałem je wszystkie.

Mój biedny ojciec był spłukany . I dał mi 44 dolary za przeczytanie tych rzeczy. A tak na marginesie, myślę, że on to robiąc i czytając kazania Charlesa Spurgeona, kiedy miałem prawdopodobnie 14 lub 15 lat, myślę, że to w jakiś wyjątkowy sposób wbiło mi do głowy Słowo Boże. To prawdopodobnie tło tego, co teraz robię.

Tak czy inaczej, nigdy nie wiadomo, jak to wszystko się ułoży. Ale zachęty, trzeba pracować z zachętami i tym podobnymi rzeczami.

A teraz, Przysłowie, choć ma zachęty i inne rzeczy, nie zaprzecza hierarchii potrzeb Masłowa. Dlatego czasami Księga Przysłów mówi nie tylko o tych wzniosłych, niebiańskich rzeczach, ale po prostu mówi o zwykłym głodzie, zwykłym głodzie na najniższym poziomie i tak dalej. Ludzie odczuwają głód.

Pan nie pozwala, aby sprawiedliwy odczuwał głód. Pan nie pozwala, aby sprawiedliwy odczuwał głód. Wiesz, wyjdź głodny, bądź sprawiedliwy.

Pan nie pozwala, aby sprawiedliwy był głodny, ale udaremnia pragnienie bezbożnych. Ponownie widać, że Pan nie pozwala sprawiedliwym głodować, ale udaremnia pragnienia bezbożnych. Jest to więc antytetyczna równoległość pomiędzy tymi dwiema liniami.

Tak więc głód, krzywda, krzywda, Przysłów rozdział 10, werset 29, droga Pana jest twierdzą dla nienagannych, ale zagładą dla złoczyńców. Pozwól mi to zrobić jeszcze raz. Przysłów 10,29: Droga Pańska jest twierdzą dla nienagannych, ale zagładą dla złoczyńców.

I tak, dostajesz tę szkodliwość. Nie chcesz być złoczyńcą, bo wtedy, wiesz, czeka cię zniszczenie. Śmierć to kolejna sprawa, która jest naprawdę bardzo ważna.

Rozdział 10, werset 21, Przysłów 10.21, wargi sprawiedliwych karmią wielu. Wargi sprawiedliwych karmią wielu. Pozytywny, pozytywny.

Wargi sprawiedliwego karmią wielu, ale głupcy umierają z braku rozsądku. Ale głupcy umierają z braku rozsądku. Zatem śmierć jest motywacją. Nie chcesz umrzeć. To dość duża motywacja. I tak, Księga Przysłów podejmuje tę kwestię.

Nie ignoruje to pewnego rodzaju niższych poziomów czynników motywacyjnych. Zatem w Księdze Przysłów istnieje cała grupa źródeł motywacji. Mamy osobiste popędy, głód, krzywdę, śmierć, jak się temu przyjrzelśmy, problemy społeczne.

Innymi słowy, przyjaźnie i wpływ konsekwencji charakteru na przyjaźnie. A w Księdze Przysłów 14:20 biedny jest nielubiany nawet przez swego bliźniego. Zatem ubóstwo jest w pewnym sensie zjawiskiem negatywnym.

OK, Księga Przysłów nie gloryfikuje biedy. OK, biedy się nie lubi. Biedny jest nielubiany nawet przez swego sąsiada.

Ale bogaty ma wielu przyjaciół. A ty mówisz: „Nie podoba mi się to”. To prawda, ponieważ byłem po prostu biednym człowiekiem, chociaż moja historia jest rzadko opowiadana.

I wiesz, ale bogacz ma wielu przyjaciół. Mówisz, wiesz, że to nie w porządku. Ale odpowiedź inną piosenką, tak po prostu jest. Tak już jest. A jeśli ktoś był w pobliżu, wiecie, że ten biedny człowiek jest nielubiany nawet przez swojego sąsiada. Ale bogaty człowiek ma wielu przyjaciół.

Honor i wstyd to kolejny duży zbiór kategorii i problemów społecznych. Status społeczny, status społeczny, błogosławieństwa i przekleństwa ze strony innych ludzi, błogosławieństwa i przekleństwa. Altruistyczna troska o innych.

Przysłowie to przedstawia. Altruistyczna troska o innych. Wargi sprawiedliwych karmią wielu.

Przysłów 10:21, Przysłów 10:21. Wargi sprawiedliwych karmią wielu. Zatem odniesiesz korzyść z bycia prawym i posiadania prawych warg. Konsekwencją jest altruistyczna troska o innych.

Istnieją również motywacje teologiczne, jak powiedzieliśmy, kto chodzi w jasności, boi się Pana. Bojaźń Pańska jest motywacją. Pozytywna jest motywacja teologiczna.

Kto postępuje sprawiedliwie, boi się Pana, lecz jest przebiegły na swoich drogach i gardzi nim. Więc dobrze. Są tam więc różne rodzaje rzeczy.

Ostateczną motywacją w Księdze Przysłów jest życie i śmierć. I znów możesz zobaczyć życie w pozytywnym sensie, śmierć w negatywnym sensie. Zatem dzięki tej antytetycznej strukturze uzyskujesz podwojenie motywacji.

Na przykład w ósmym rozdziale Księgi Przysłów, wersety od 34 do 36, jest napisane to: Przysłów 8, 34 do 36. Błogosławiony ten, który mnie słucha. Mądrość tu przemawia.

Pani Mądrość przemawia. Błogosławiony ten, który mnie słucha, codziennie czuwa u moich bram i czeka u moich drzwi. Bo kto mnie znajdzie, Pani Mądrości, znajdzie życie i uzyska łaskę Pana.

Znajduje życie. Zauważ, że życie jest tam duże. Znajduje łaskę u Pana.

Ale kto mnie nie znajdzie, szkodzi sobie, szkodzi. Wszyscy, którzy mnie nienawidzą, kochają śmierć. Zatem życie i śmierć poruszane są w motywach wymienionych w Księdze Przysłów 8:34 i 36.

Teraz czynniki motywacyjne poznawcze. Poznawcze czynniki motywacyjne. Jest formuła.

Byłem studentem fizyki, a w młodości byłem inżynierem elektrykiem. Dlatego lubię formuły. OK, $V = IR$ i $F = MA$.

A kwadrat plus B do kwadratu równa się C do kwadratu. Wszystkie te rzeczy, o których pamiętasz, kiedy znudziło ci się uczenie hiszpańskiego i innych języków, twoje zapamiętane formuły. Przepraszam.

To po prostu głupie. Ale wtedy byłem typem geeka. Prawdopodobnie nadal jestem.

Istnieje wzór, który mówi o czasach MS, potem TD, a potem INS. OK, więc MS razy TD. I tak, stwardnienie rozsiane jest motywacją do sukcesu.

Motywacja do sukcesu. MS razy TD. A to byłaby trudność zadania.

Motywacja do sukcesu, trudność zadania, a następnie zachęta. INS. OK, zachęta.

I mnożysz je. To w zasadzie opisuje i można w pewnym sensie ocenić potencjał motywacyjny, moc i tym podobne. Na przykład, jeśli Twoja motywacja do sukcesu lub motywacja do porażki jest wyższa niż motywacja do sukcesu, innymi słowy, myślisz, że szanse są.

Zatem jeśli skoczę z mostu z wysokości 25 metrów i będę musiał dopłynąć do brzegu, nie będę miał gwarancji sukcesu. To długie pływanie. Prąd cię niesie.

Nie wiem. Nie wiem, czy byłbym w stanie to zrobić. Dobra. Plus uderzenie z 80 stóp. To dobry skok. Dobra.

Motywacja do porażki jest więc wysoka. Motywacja do osiągnięcia sukcesu jest niska. W takim razie prawdopodobnie tego nie zrobisz.

Powiesz: nie, to zbyt ryzykowne. Wskaźnik niepowodzeń jest prawdopodobnie wyższy niż wskaźnik sukcesu. Więc nie mam zamiaru tego zrobić.

Dobra. Ale co, jeśli wskaźnik sukcesu jest większy niż wskaźnik niepowodzeń? Tak więc, kiedy robisz 20 lub 30 stóp, wskazujesz, możesz dopłynąć i wiedziałeś, że możesz to zrobić. Więc myślisz, że sukces oznacza, że mogę to zrobić, ale wtedy

wskaźnik niepowodzeń jest niski, chyba że podejdziesz i zaczniesz się rozglądać, a potem pójdziesz w dół rzeki.

Dobra. Więc to zależy od tego, jak dobrze potrafisz pływać, jak sądzę. A co z tym – przeprowadzili także pewne badania dotyczące trudności zadań.

Jeśli sprawy stają się zbyt łatwe, jeśli stają się zbyt łatwe, ludzi to nie angażuje. Ludzie myślą, że to banalne. Innymi słowy, to zbyt łatwe, nie będę tego próbował, bo oczywiste jest, że mogę to zrobić.

To nie – nie wiem, po co mam marnować czas? Dobra. Tak więc, jeśli trudność zadania, czyli TD, jest zbyt niska, ludzie je odrzucają. Z drugiej strony, jeśli trudność zadania jest zbyt wysoka, to mówisz: „Nie będę tego próbował”.

Dobra. Zatem skacząc z mostu, powiedzmy, ze szczytu mostu przez łuki, gdzie znajduje się około 200 stóp nad poziomem morza, zwiększa się ryzyko, że uderzysz w wodę w odwrotną stronę i staniesz się jak cement, a ty poddajesz się, żeby móc. nie dopłynąć do brzegu, to znaczy – trudność zadania jest zbyt duża, więc nie chcesz tego robić. A zatem trudność zadania – i zauważyli, że trudność zadania musi mieścić się w średnim zakresie.

Innymi słowy, nie może być zbyt łatwo, zostaje odrzucone. To nie może być zbyt trudne, bo ludzie nie będą tego próbować. Musi to być środek pola, tam gdzie myślą, że mogą to zrobić, więc jest to wyzwanie.

Jest to wyzwanie i myślę, że jest w tym wiele. A potem zachęta. Jaką masz motywację? Cóż, skakanie z wysokości 20 lub 30 stóp to świetna zabawa.

A potem pływanie tak szybko, jak potrafisz, ponowne wspinanie się i tak dalej, jest to wyzwanie, jest fajnie i tego typu rzeczy. Ale przydarzyło się nam to, że mój przyjaciel Dave Remes skoczył z wysokości 20 lub 30 stóp, a my wcześniej nie skakaliśmy dokładnie w tym miejscu, a on nagle wypłynął i w wodzie pojawiła się krew. Przygotowujemy się do wskoczenia i nagle widzimy krew w wodzie.

Nawiasem mówiąc, to słodka woda w rzece Niagara. Nie ma tam żadnych rekinów. Widzisz krew i mówisz: cóż, to nie jest plaga rekinów.

I tak okazuje się, że najwyraźniej ktoś wrzucił rurę do wody i utknęła prosto w górę, a kiedy Dave Remes w nią uderzył, rura w zasadzie rozcięła mu nogę w górę, więc zaczął krwawić jak... W każdym razie jest to krew wypływająca zewsząd. Zatem zadaj sobie pytanie: OK, kiedy zobaczyłeś, że pojawiła się krew, czy skoczyliśmy? A odpowiedź brzmi: nie, krew powiedziała nam, że jest sygnał i miał on konsekwencje. Nie chcieliśmy takich konsekwencji.

Nie chcę tam wskakiwać i w to też uderzę. I tak Dave podpłynął do tego czegoś, wspiął się na górę i jego noga była cała... to znaczy, po prostu rozciąła ją jak żyłka, i wtedy zdaliśmy sobie sprawę, że musimy się stamtąd wydostać. Szczerze mówiąc, to był ostatni raz, kiedy tam zeskoczyliśmy, ponieważ nie wiedzieliśmy, że są tam rzeczy, o których nie mamy pojęcia, i można się naprawdę poważnie zranić.

Tak czy inaczej, tego typu rzeczy z motywacją i tak dalej, a ty chcesz wychowywać mądre dzieci i tak dalej. A więc, mądrość, to interesujące. Mądrość przedstawia się i pytasz, czy przedstawiła się jako wyzwanie, czy też jest wolna? Cóż, to naprawdę interesujące, jak mądrość igra z tym.

W rozdziale 9 Księgi Przysłów Pani Mądrość przemawia w rozdziale 9, wersetach od 4 do 6. Mówi, kto jest prosty, niech się tutaj zwróci. To jest bezpłatna oferta. W zasadzie mówi, że każdy może do mnie przyjść.

Jeśli jesteś prosty, jeśli jesteś głupcem, to jest to prostak, a ty jesteś głupi w ten sposób, naiwny, ten naiwny może tu przyjść. I tak w zasadzie, temu, któremu brakuje rozumu, mówi, przyjdźcie i jedzcie mój chleb i pijcie moje wino. Zmieszałem.

Więc ona zaprasza, w zasadzie, otwarte zaproszenie. Mówi: wejdź. To darmowe zaproszenie.

Więc to jest zbyt łatwe. To jest za łatwe. Po prostu wejdź i, hej, zmądrzejesz po prostu siedząc przy kolacji z Madam Wisdom.

A potem ona mówi to. Mówi: porzuć swoje proste sposoby i żyj i idź drogą wnikliwości. Innymi słowy, tak, możesz tu wejść.

Jedzenie jest bezpłatne. To wspaniałe środowisko. Zapraszam Cię do mojego cudownego domu z siedmioma filarami i tak dalej.

Ale musisz porzucić swoje proste sposoby. W zasadzie musisz się zmienić. Musicie żyć i musicie kroczyć drogą wglądu.

Dlatego musisz porzucić swoje proste sposoby. Teraz nagle nie jest to niemożliwe, ale trzeba dokonać konkretnych wyborów. A więc ma łatwą i trudną część.

A ona zestawia je w taki pośredni sposób, żeby nie było za łatwo i nie za trudno. Masz więc motywację. Pojawiają się zasadniczo trzy opcje.

Masz przyciąganie i unikanie. Zacznę w ten sposób. Masz przyciąganie i przyciąganie, dwa pozytywne, przyciąganie i przyciąganie.

I tak na przykład wypada to lepiej niż w Przysłów 22, wersety 1 i 4. Należy wybierać dobre imię, a nie wielkie bogactwa, a łaska jest lepsza niż srebro i złoto. Zasadniczo mówi się, że atrakcyjność, atrakcyjność, dobre imię należy wybrać zamiast złota. A zatem byłoby to pozytywne.

Przysługa jest lepsza niż srebro i złoto. A więc są to zarówno pozytywne aspekty, przyciąganie, jak i przyciąganie, przyciągnięcie do tego tej młodej osoby. Istnieje zjawisko unikania atrakcji i widzieliśmy to mnóstwo razy.

Mądry syn przynosi ojcu radość, przyciąga. Głupi syn jest smutkiem dla matki, negatywnym. I to jest unikanie, czyli unikanie przyciągania.

Zatem masz atrakcyjność, atrakcję znajdziesz w „Lepszych niż przysłowia”. W drugim zestawie masz przyciąganie/unikanie. A potem mamy unikanie/unikanie i oba są w pewnym sensie zaporowe.

Kto uciska biednych, aby pomnożyć własne bogactwo, lub daje bogatym, popadnie tylko w ubóstwo. Ktokolwiek uciska biednych, jest to unikanie. Wyrządzisz sobie krzywdę i sam staniesz się biedny.

Zatem negatywne unikanie, więc unikanie/unikanie. Zatem miałeś przyciąganie/przyciąganie, przyciąganie/unikanie, bardzo potężne, aż do negatywnego. Mamy do czynienia z unikaniem/unikaniem i są z tym związane trzy rodzaje opcji.

Innym sposobem spojrzenia na motywację jest atrybucyjna teoria motywacji. Dlaczego miałbym odnieść sukces? Dlaczego przekraczam lub dlaczego ponoszę porażkę w jakimś zachowaniu? Czy to zdolność? Innymi słowy, wpadłem do wody, wstałem i mogłem pływać naprawdę szybko, więc zabrałem się za wysiłek. Czy to wysiłek? Czy po prostu się postarałem i udało mi się? Czasami możesz podjąć wysiłek, ale nie odniesiesz sukcesu.

Ale czy to wysiłek? Czy to szczęście? Tak się po prostu złożyło i musiało to być szczęście. Trudność zadania. Innymi słowy, zadanie było zbyt łatwe.

Było oczywiste, że dam radę, albo było to zbyt trudne. Nie można było o tym myśleć. Porozmawiajmy o fuzji.

Mówili o fuzji światła. Mówiono o fuzji, odkąd byłem na studiach w latach 70., a teraz nagle fuzja powraca. W latach 70. marzyliśmy o tym, co nadejdzie, ale było to zbyt trudne.

Nie mieliśmy technologii, żeby to zrobić. Teraz najwyraźniej dochodzą do krawędzi i kto wie, co się stanie, ale trudność zadania. Przeprowadzenie syntezy i wydobywanie z

niej energii w odpowiedni sposób to zadanie, które jest naprawdę niezwykle trudne, ale teraz, gdy dałem im pokolenie, robią różne rzeczy w określonych sytuacjach.

Zatem zadania angażują ego, co prowadzi do przypisać do siebie. Innymi słowy, jeśli coś robisz, pracujesz nad czymś naprawdę ciężko i robisz to, wtedy zaczynasz czuć się dobrze, masz kontrolę nad swoją sytuacją i wiąże się to z pewnym ryzykiem, ale je pokonałeś, podczas gdy inne mają jedynie charakter zadaniowy. Innymi słowy, jest to po prostu trudność zadania, a nie jakiegokolwiek przypisania do siebie.

Przysłowia wiążą wiele zadań z charakterem i dlatego angażują ego. Weźmy na przykład Przysłów 10:5. Kto zbiera się w lecie, jest synem roztroptym. Kto zbiera się w lecie, jest synem roztroptym.

Zatem czeka cię aktywność, a potem ocena, i wtedy osoba, która zbiera się latem, uświadamia sobie w sobie, że jest rozważnym synem. A ty mówisz: „Wow, to dobra rzecz dla rozważnego dziecka”. Ten, który śpi w żniwa, jest dzieckiem, które przynosi wstyd.

Zatem ktoś, kto jest leniwy i gra cały dzień w gry wideo, nie poszerzając swoich horyzontów czy coś w tym rodzaju, wywoła wstyd. To przyniesie wstyd. A potem przedstawiają się i mówią: hmm, jakim jestem dzieckiem? Czy jestem tym, który wychodzi i podąża za tym, czy też jestem tym, który siedzi, bawi się, cały czas tyka i kręci głową i robi inne rzeczy, które tylko mnie psują i przez to przynoszą wstyd, przynoszą wstyd rodzicom, przynosząc wstyd innym ludziom, przynosząc wstyd sobie.

Zatem zasadniczo te atrybucje przedstawiają sposób, w jaki ktoś siebie postrzega. Tożsamość człowieka polega zatem na tym, że dzieci uczą się rozpoznawać na podstawie własnych działań, niezależnie od tego, czy ich działania są mądre, czy głupie, czy są leniwe, czy wybory, których dokonują, są mądre, prawe, dobre i pilne, czy też są głupi, niegodziwy, zły i leniwy. Zatem internalizacja mądrości.

Zatem dzieje się tak, że mędrzec próbuje nakłonić tę młodą osobę, aby przyjrzała się jej zachowaniom i charakterowi i zapytała: jaki typ charakteru i jakie działania wykonuję? Jakie rezultaty widzę? Czy to oznacza, że jestem głupi, niegodziwy, zły lub leniwy? A może oznacza to, że jestem... i wtedy oni zaczynają kojarzyć te rzeczy ze sobą jako osobą, a następnie tworzą swoją tożsamość, a ich tożsamość opiera się na ich działaniach. Dziś chcemy oprzeć naszą tożsamość jeśli coś siedzi w Twojej głowie. Nie musisz nic robić.

Po prostu mówisz: identyfikuję się jako skała, jestem skałą i jestem wyspą. Przepraszam, że wracam do piosenki, ale dzisiaj można się z nią utożsamić niemal ze wszystkim. I myślę, że to pokazuje szaleństwo naszych czasów, gdy Księga Przysłów mówi: „Jaki jest twój charakter?” Co pokazują Twoje działania? Co twoje działania

świadczą o twojej postaci? Zatem te wybory skutkują przypisaniem charakteru i konsekwencjami, które z tego wynikają.

Przysłów 10,18: Kto ukrywa nienawiść, ma wargi kłamliwe. Ten, kto ukrywa nienawiść, ma kłamliwe wargi. A kto rzuca oszczerstwa, jest głupcem.

Ktokolwiek rzuca oszczerstwa, jest głupcem. Obecnie wydaje się, że połowa naszej kultury opiera się na oszczerstwach. Co to mówi o nas jako o kulturze? Co to o nas mówi? W każdym razie, więc jest kilka rzeczy do przemyślenia.

Ucząc tych przysłowiowych zdań, mędrzec wbudowuje w dziecko lub osobę, młodą osobę, zestaw atrybucji w ucznia. Zatem przeglądając te przysłowia, uczeń uczy się przypisywać rzeczy sobie, niezależnie od tego, czy są mądre, czy głupie, czy są pilne, czy leniwe, czy są niegodziwe, czy sprawiedliwe. Zatem uczeń angażuje się w to konkretne zachowanie, a następnie identyfikuje się z nim.

To wbudowuje w ucznia to wewnętrzne umiejscowienie kontroli, to wewnętrzne umiejscowienie kontroli, które uczeń lub młoda osoba musi wybrać. A wybory mają wpływ na konsekwencje, pozytywne lub negatywne. A zatem, jak uczy się uczeń, moje działania wpływają na rezultaty tych rzeczy, pozytywnie lub negatywnie, na moje życie.

Moje wybory mają znaczenie. Moje wybory mają znaczenie. I to jest wielka rzecz.

Zatem mędrzec w zasadzie odciąga swoją młodą osobę od idei wyuczonej bezradności. Wyciąga ich z wyuczonej bezradności. Cokolwiek zrobię, to nie ma znaczenia.

Byłoby dobrze, to nie ma znaczenia. To samo, jeśli ja: nie, nie, nie, nie. To ma znaczenie.

Twoje wybory i Twoje czyny mają znaczenie. I to robi różnicę. Twoja postać ma znaczenie, wybory, których dokonujesz.

Tak więc unika się wyuczonej bezradności, a także reakcji w postaci obwiniania innych, OK, mówienia: cóż, dokonałem wyboru, ale tak naprawdę to nie była moja wina. To była ta druga osoba. Nie, mówi Księga Przysłów, młody człowieku, ty dokonujesz wyboru.

Musisz się zebrać i powiedzieć: wiesz, ja dokonałem takiego wyboru. Konsekwencja jest moja. Jest taki facet, który nazywa się Jocko Willink, którego mój syn dość często słucha. A ten facet był żołnierzem Navy Seal. Jocko faktycznie był szefem Navy Seals. I pewnego razu znalazł się w naprawdę trudnej sytuacji.

Jestem pewien, że rozwalę tę historię. Lepiej posłuchać, jak Jocko opowiada historię. W każdym razie opisuje, że brali udział w strzelaninie w Iraku.

To było w dawnych czasach. I zdarzył się niefortunny wypadek, w wyniku którego faktycznie zaatakowali swoich własnych ludzi. I ktoś został ranny, zabity czy coś.

Dlatego też później robili odprawę końcową. A Jocko musiał wstać i zapytać: co się stało? Co poszło nie tak? Dlaczego strzelaliśmy do własnych ludzi? I wtedy Jocko wstał i w zasadzie powiedział: OK, kto tu popełnił błąd? I on był liderem. A te inne osoby, które oceniały sytuację, nie zgodziły się na niego i powiedziały: „Wiesz, chcemy zobaczyć, jak sobie poradzisz z tą sytuacją”.

Więc facet z tyłu powiedział: „No cóż, to była moja wina”. Radio przestało działać i nie było żadnej komunikacji. Zatem to ja jestem temu winny.

A Jocko patrzy na niego i mówi: to nie byłeś ty. Idzie do innego faceta. Ja to zrobiłem. Ja to zrobiłem. Powiedział: nie, to nie byłeś ty. Jocko powiedział: Byłem liderem. To nie był nikt z was. To ja. Tutaj pieniądze się zatrzymują.

I dlatego, powiedział, to ja jestem tym jedynym. Zasadniczo wszyscy ci goście próbują go ocenić. Mówi, że to ja.

Byłem liderem. I dlatego to ja muszę wziąć na siebie winę, to ja schrzaniłem. Bo gdybym dobrze wykonał swoją pracę, coś takiego nigdy by się nie wydarzyło.

A co więcej, zrobiłbym to i zrobiłbym to, i powinienem był zrobić to, i powinienem był zrobić to. I jeśli wtedy zrobię te cztery rzeczy – powiedział – już nigdy więcej tego błędu nie popełnię. Teraz wszyscy ludzie wiedzieli, czyja to była wina.

To naprawdę nie była jego wina. Ale ponieważ był taki, jakby to powiedzieć, właśnie taki, przepraszam, że użyłem określenia płci, ale wstał, zachował się jak mężczyzna i wziął na siebie winę. Nie rzucał winy na kogoś innego, nie rzucał pod autobus kogoś, kto był pod nim.

Wstał i wziął na siebie winę. To wzbudziło szacunek ze strony wszystkich facetów, którzy byliby teraz gotowi za niego umrzeć. A potem ci goście, którzy go oceniali, powiedzieli: „Święta krowa, ten facet jest uczciwy”.

To całkiem niezła rzecz w naszych czasach i w ogóle. Ponadto jego analiza dokładnie wskazuje, co poszło nie tak, i on dokładnie wie, jak to naprawić. Któż lepiej moglibyśmy zrobić, a oni zostawili go na czele.

Szkoda, że nie mamy dzisiaj takich przywódców. Ale tak czy inaczej, jedyne, co mówimy, to nauczyć się bezradności i obwiniać innych. Mędrzec próbuje powiedzieć młodemu człowiekowi, że dokonujesz wyborów i ponosisz konsekwencje.

Nie obwiniaj innych ludzi. Nie myśl, że jesteś bezradny. Twoje wybory mają znaczenie.

I tak tego typu rzeczy. Kolejnym aspektem psychologii motywacji jest motywacja zewnętrzna i wewnętrzna. Motywacja zewnętrzna ma miejsce wtedy, gdy na przykład mój ojciec zapłacił mi za przeczytanie tych 22 książek o Charlesie Spurgeonie.

OK, to się nazywa motywacja zewnętrzna. Motywuje mnie. Wykonujesz tę czynność.

Dam ci tę zewnętrzną rzecz. To jest poza mną. Jest w tym wewnętrzna motywacja.

Człowiek robi coś tylko dlatego, że sprawia mu to przyjemność. Skakanie z mostu było świetną zabawą. Zrobiliśmy to. Dlaczego? Ponieważ jest to nieodłączne. Lubimy to robić. To było dla nas wyzwanie. I podjęliśmy wyzwanie. Było dużo zabawy. OK.

I dzieje się tak, że zauważają motywację zewnętrzną, gdy dana osoba przestaje ci płacić, często zdarza się, że ludzie, jeśli zapłacą za coś, zrobią to, zrobią to, zrobią to, zrobią to. Ale kiedy płaca przestaje działać, przestają zachowywać się w ten sposób. Zatem motywacja zewnętrzna ma osłabiający wpływ na motywację.

Czy można motywować daną osobę do zrobienia tego, czy też motywuje ją tylko chęć otrzymania wypłaty? OK. Motywacja wewnętrzna oznacza, że nie płacą za to nic. Robią to, bo to kochają.

Robią to, bo to kochają. Musisz znaleźć rzecz, którą lubisz robić. Być może będziesz musiał znaleźć inną pracę, wykonać tę inną pracę i pracować nad różnymi rzeczami, aby móc robić te inne rzeczy.

Ale dowiedz się, co lubisz robić i znajdź sposób, w jaki możesz nadal szturczać życie, aby zbliżyć się do tego, co kochasz robić i innych rzeczy. Zatem jest to coś wewnętrznego. Robisz coś, bo to cenisz i kochasz.

Teraz, na pozór, Przysłowie wygląda na to, że jest to w dużej mierze kwestia zewnętrzna. Wiesz, zrób to, a będziesz bogaty. Czyń to, a Pan da ci pożywienie.

Zrób to, a wszystko pójdzie źle i nie dostaniesz jedzenia. Umrzesz. Życie, jeśli robisz dobre rzeczy.

Wydaje się więc, że jest to bardzo zewnętrzne. Jednak to nieprawda. Wiele przysłów wiąże to z charakterem, konsekwencjami charakteru i dlatego kieruje je znacznie głębiej niż rodzaj motywacji zewnętrznej lub wewnętrznej.

Chociaż w zasadzie Przysłowia używają zarówno słów zewnętrznych, jak i wewnętrznych, oba są używane w Przysłów. I tak tego typu rzeczy. Teraz motywacja i emocje.

To kolejny, który się pojawia. Dużo się uczyli na temat motywacji i emocji i to jest bardzo interesujące. Przysłowia nie bagatelizują emocji.

Uczyłem w akademii i na uczelniach przez 41 lat i wiele razy w akademiach i środowiskach akademickich doszło do bagatelizowania emocji. Myślenie emocjonalne jest bardzo praktykowane. Lubimy logiczne, bardziej analityczne myślenie.

Mogę to zrobić. Studiowałem matematykę i przez wiele lat uczyłem logiki, więc potrafię robić logiczne rzeczy. Ale jest coś w emocjach, które chwytają za serce.

A Przysłowia polują na serce dzieciaka. Nie bagatelizuje więc emocji. A teraz znowu musisz zachować ostrożność.

Można znacznie przesadzić, jeśli chodzi o emocje i tak dalej, ale można też przesadzić, jeśli chodzi o sferę poznawczą. I dlatego potrzebna jest równowaga. Widziałeś kiedyś, że ci ludzie są naprawdę, naprawdę intelektualni.

To ludzie o geniuszu poznawczym, ale emocjonalnie są jak dzieci. I tak dochodzi do rozwidlenia i tak dalej. Więc wiesz, chcesz mieć osobę, która jest całą osobą.

Zatem w Księdze Przysłów, rozdział 11, werset 10, jest napisane, że fałszywa równowaga jest obrzydliwością lub odrazą. Pan nienawidzi. Pan nienawidzi fałszywej równowagi.

OK, to jest pokaz. Czy Bóg ma emocje? Czy wyraża te emocje? Tak. Fałszywa równowaga, gdy ktoś próbuje kogoś oszukać, mówiąc, że to waży osiem uncji, a waży tylko sześć uncji, i próbuje, no wiecie, oszukać osobę w ten sposób.

Ale słuszna waga jest rozkoszą jego Boga. Ale słuszna waga, słuszna waga jest jego rozkoszą. Dlatego też, gdy handlujesz w kontekście biznesowym, nie ograniczasz ludzi.

OK, rób to, co jest uczciwe. A jeśli jesteś kimś więcej, możesz zrobić to, co jest hojne. I to jest radość Boga.

Zatem sam Bóg reaguje w sposób emocjonalny. Wiele Przysłów mówi także o tych emocjach, nawet o bojaźni Bożej. I mówisz o emocjach, o bojaźni Bożej.

Wiem, że to zupełnie inna dyskusja i prawdopodobnie wygłosimy kolejny wykład na temat bojaźni Bożej. Ale każdy próbuje demotywować i wzbudzać emocje. Strach przed Bogiem tak naprawdę nie jest strachem.

Jestem tu tylko po to, żeby wam powiedzieć, że bojaźń Boża jest strachem przed Bogiem, jest strachem, strachem, przerażeniem. OK. A ty mówisz: cóż, mam kochać Boga, a nie terror.

Musisz zrozumieć, że te rzeczy są bardziej zniuansowane niż tylko: nie, to nie są emocje. Oznacza szacunek lub cześć dla Boga. Tak, w niektórych kontekstach ma to miejsce, ale w innych oznacza terror.

Więc musisz spojrzeć na kontekst. Kontekst determinuje znaczenie. A zatem przejdźmy do struktury motywacji.

Tak więc, na koniec tego artykułu, w zasadzie ta dyskusja na temat motywacji pochodzi z artykułu, który napisałem. Dziennik Ewangelickiego Towarzystwa Teologicznego. Na koniec mam wykres.

Tabela ta w zasadzie przedstawia motywy z Księgi Przysłów 10 do 15, które znalazłem w tych rozdziałach. Niektóre z tych motywów były nikłe. Miałem więc tabelę motywacji zawartą w Księdze Przysłów 10–15.

Jedna sprowadza się do osobistej troski danej osoby, osobistej troski. To twoje własne ja. OK, twoja osobista troska, twoja troska o innych i twoja troska o Boga.

Co zatem motywuje? Troska o siebie, troska o innych, troska o Boga. Te trzy. Więc schodzisz na dół i kierujesz się do tej trójki.

Teraz chcę omówić te trzy kwestie i podać przykłady każdego z nich, dotyczącego osobistej sprawy lub życia i śmierci. To dość osobiste życie i śmierć. Przykłady można znaleźć w Przysłów 10, werset 27.

Bojaźń Pańska przedłuża życie. Ale lata bezbożnych będą krótkie. Śmierć.

OK, powtórzę jeszcze raz: bojaźń Pańska przedłuża życie. Pozytywny. Lata bezbożnych zostaną skrócone.

Wprowadź tę antytetyczną równoległość. OK, więc życie i śmierć, szkoda i korzyść, szkoda i korzyść. Przysłów 13 też.

Z owocu swoich ust człowiek spożywa to, co dobre. Ale pragnieniem zdrady jest przemoc. OK, więc jedno prowadzi do dobra.

To drugie prowadzi do złych rzeczy. Bezpieczeństwo kontra niepewność. Badania prowadzone pod kierunkiem niedawno zmarłego doktora Larry'ego Crabba miały ogromny wpływ na moje życie.

On i Dan Allender, jego kolega. A w Przysłów 10, werset 25 jest napisane: Kiedy burza przechodzi, nie ma już bezbożnego. Ale sprawiedliwy jest utwierdzony na wieki.

Bezpieczeństwo. Bezpieczeństwo jest jednym z głębokich motywów tkwiących w człowieku. Jaką część życia spędzamy próbując zapewnić sobie własne bezpieczeństwo? Jesteśmy tu w zabezpieczeniu społecznym.

Zatem bezpieczeństwo. I tutaj Księga Przysłów mówi: Ale sprawiedliwy jest utwierdzony na wieki. Łączy ten charakter i konsekwencje.

Głód. Będąc głodnym i pełnym. Przysłowie, znowu, jest to na poziomie osobistym, bycie głodnym.

Głód to poważna sprawa, jeśli nie masz jedzenia. Przysłów 10, werset 3. Pan nie pozwala sprawiedliwemu głodować, ale udaremnia żądzę bezbożnych. Pan nie pozwala, aby sprawiedliwi byli głodni, to prawda, ale udaremnia pragnienie bezbożnych.

Wychodzi negatywnie. Bycie gniewnym i szczęśliwym. Bycie szczęśliwym i gniewnym.

Przysłów 10:24. Ale to, czego boi się niegodziwy, przyjdzie na niego. Spadnie na niego to, czego boi się niegodziwy.

Ale pragnienie sprawiedliwych zostanie spełnione. Zatem ten ma negatyw. Spadnie na niego to, czego boi się niegodziwy, lecz pragnienie sprawiedliwego zostanie spełnione.

Więc będzie tam szczęście i tak dalej. Osiągnięcie charakteru. Ponownie, jeśli chodzi o sprawy osobiste, osiągnięcie charakteru.

Bogactwo, bieda. Bogactwo i bieda. Luźna ręka.

Wiotka ręka powoduje ubóstwo. Jest wiele rzeczy powodujących ubóstwo, ale to jedna z nich. Wiotka ręka powoduje ubóstwo.

Ręka pracowitości wzbogaca. Ręka pracowitego wzbogaca. Przysłów 10, 4. Sukces i porażka.

Sukces i porażka. Przysłów 10, werset 24. To, czego lęka się niegodziwy, przyjdzie na niego, ale pragnienie sprawiedliwego zostanie spełnione.

Sukces i porażka. Atrybucje postaci. Kto zbiera się w lecie, jest synem roztroptym.

Ten, który śpi w żniwie, jest synem, który przynosi wstyd. Dobra. Są to zatem cechy charakteru, które dana osoba sama tworzy.

Teraz ocena społeczna. Błogosławieństwo i przekleństwo. Lud przeklina tego, który wstrzymuje zboże, lecz błogosławieństwo spoczywa na głowie tego, który je sprzedaje.

Przyjaciele i bycie odrzucanym. Przyjaciele i bycie odrzucanym. Przysłów 14, 20.

Biedni są nielubiani nawet przez sąsiadów, ale bogaci mają wielu przyjaciół. Hańba i honor. Wstyd i honor.

Ogromną rzeczą w tych kulturach, kulturach starożytnych, jest wstyd i honor. I w wielu kulturach do dziś. Przysłów rozdział 10, werset 7. Pamięć sprawiedliwego jest błogosławieństwem, ale imię niegodziwych, imię bezbożnych zgnije .

Wstyd. Zatem wstyd i honor wchodzi w grę. Rządzić i być sługą.

Przysłów rozdział 12, werset 24. Ręka pracowitych będzie rządzić . Ręka pracowitych będzie rządzić , a leniwi będą zmuszani do pracy.

W zasadzie w niewolę. Podczas gdy leniwi zostaną wprowadzeni w niewolę. Dobra.

A więc konsekwencje charakteru. A teraz, troska innych, to była wyłącznie sprawa osobista.

Teraz przyjrzymy się trosce innych i temu, gdzie znajduje się motywacja dla innych. Inne pomagają lub szkodzą. Przysłów 10:17.

Ktokolwiek słuca wskazówek, jest na ścieżce życia. Kto jednak odrzuca naganę, sprowadza innych na manowce. Kto jednak odrzuca naganę, sprowadza innych na manowce.

Innymi słowy, skrzywdzisz innych ludzi, człowieku. Robisz rzeczy, które są złe. Ludzie pójda za tobą.

Zniszczysz je. Zamierzają sprowadzić innych na manowce. Zatem istnieje troska o innych.

Reputacja. Mój syn nazywa to zarządzaniem reputacją. Przysłów 11:11.

Błogosławieństwem sprawiedliwych wywyższa się miasto, lecz usta bezbożnych obalają. Ale usta bezbożnych są obalone. Zatem błogosławieństwo prawego miasta jest wzniosłe.

A więc jest tam reputacja. Radość i smutek. Mądry syn przynosi radość ojcu.

Głupi syn jest smutkiem dla matki. Przysłów 10:1. Zatem radość i smutek. A radość i smutek, które stwarzacie, są w waszych rodzicach, niezależnie od tego, czy rodzic doznaje radości, czy rodzic doświadcza smutku.

Rodzic jest powiązany z charakterem swoich dzieci lub swoich dzieci. A więc przyjrzelśmy się niektórym, a jest tu wiele wymienionych, na temat osoby, motywacji pozytywnych, motywacji negatywnych dla danej osoby, życia i śmierci. Przyjrzelśmy się motywacji innych.

A teraz chcemy przyrzeć się motywacjom teologicznym czy trosce o Boga. W Księdze Przysłów jest ich wiele. Przysłowia o tym, w czym Bóg ma upodobanie, a czym nienawidzi.

Przysłów 11 :1. Waha fałszywa jest obrzydliwością i Pan nienawidzi, ale słuszna waga jest Jego upodobaniem. Chcesz zadowolić Boga? Bądź uczciwy w biznesie. Dobroczyńca i Punisher.

Zatem Bóg jawi się jako dobroczyńca i Punisher. Przysłów 10:3. Pan nie dopuści, aby sprawiedliwy był głodny, ale udaremnia pragnienie bezbożnych. Dlatego karze niegodziwych.

Dlatego w naszej strukturze motywacyjnej należy uwzględnić Boga. Bóg nie ma gdzie. Przysłów 15, 3. Oczy Pana są na każdym miejscu i czuwają nad złymi i dobrymi.

Gdybyś wiedział, że Bóg cię obserwuje, czy zachowałbyś się w ten sposób? Gdybyś wiedział, że Bóg cię obserwuje, czy rozwinąłbyś taki charakter? I tutaj Księga Przysłów mówi, że Bóg patrzy. To motywacja do podjęcia określonego rodzaju aktywności. Podsumowując , aby podsumować to wszystko w jedną całość, zauważyliśmy, że sednem Księgi Przysłów nie jest konsekwencja czynu.

Nie jest to konsekwencja czynu, jak wielu twierdziło. To wielka rzecz w Księdze Przysłów, ale tak nie jest. Odkryliśmy, że było więcej konsekwencji charakteru, konsekwencji charakteru.

Dlatego chcemy dokonać tego rodzaju dostosowania. I znaczenie, jakie ma mądra osoba, która powiąże konsekwencje swoich czynów i konsekwencji charakteru. Innymi słowy, ich działania mają znaczenie.

Jeszcze ważniejszy jest ich charakter. To nie jest wyuczona bezradność. Nie możesz obwiniać innych.

Dokonujesz wyborów, a one determinują Twój charakter. Te wybory motywują twoje działania i konsekwencje, które na ciebie spadają. A zatem czyny mają znaczenie.

To samo dotyczy kultury, w której mówi się, że cokolwiek zrobię, nie ma to znaczenia. Nie, to nie prawda. Dlatego musisz uważać, mówiąc, że samo zwalczanie wyuczonej bezradności nie jest dobre.

Po drugie, często używamy wyrażenia „for” lub „ponieważ” w napomnieniu. W rozdziałach od pierwszego do dziewiątego tak naprawdę nie przyjrzelśmy się im, ponieważ skupiamy się na rozdziałach od 10 do 15. Przepraszam.

W rozdziałach od pierwszego do dziewiątego znajduje się upomnienie i klauzula motywacyjna. Nie porzucajcie tego, czego nauczam. Napominajcie, zakazujcie, nie zapominajcie tego, czego was nauczyłem, bo one przyniosą wam życie.

Bo i to jest słowo ki, które powiedzieliśmy wcześniej. Otrzymujesz więc upomnienie plus ki i klauzulę motywacyjną. Ale to była gramatyka powierzchowna.

Łatwo to zauważyć w rozdziałach od pierwszego do dziewiątego. Kiedy dotarliśmy do rozdziałów od 10 do 15, musieliśmy przejść do głębokiej struktury i przyrzeć się, co tam naprawdę motywowało. I nie masz tej klauzuli motywacyjnej, ale masz motywację wbudowaną w powiedzenia zdaniowe, a zwłaszcza w tę antytetyczną paralelizm.

Mądry syn przynosi radość ojcu. Głupi syn jest smutkiem dla matki. To się sumuje.

OK, więc chcesz sprawić radość swoim rodzicom. Nie chcesz przynosić im smutku. W pewnym sensie podwaja to, stosując antytetyczną paralelizm.

Tak więc przysłowia poza Księgą Przysłów są zazwyczaj pojedynczymi linijkami i krótkimi, słodkimi, słonymi. OK. I zaakceptowane przez współczesnych ludzi w Księdze Przysłów, istnieją te przeciwstawne paralele i struktury poetyckie, w których te dwie linie są umieszczone naprzeciwko siebie.

Dlatego podwajamy jego efekt motywacyjny. Główną motywacją w tej książce jest troska o siebie. To jest i to jest zgodne z prawem.

Musisz martwić się o siebie, życie i śmierć, krzywdę, korzyść i troskę o innych. I przynoszą im pożytek, powodując radość, smutek i troskę o Boga, o to, co się Bogu podoba, o Boga i o to, czym Bóg gardzi. I po czwarte, nauczając lub będąc rodzicem, nie należy tylko określać, co należy robić.

Podczas nauczania lub wychowywania dzieci rodzic lub nauczyciel musi powiedzieć nie tylko, co ma robić, ale także co motywuje ucznia. Albo dziecko. Musisz więc wyjaśnić dlaczego.

Musisz wyjaśnić dlaczego. Ponieważ zrób to ze względu na te wyniki. Zatem jako rodzic możesz nawiązać kontakt, aby pozyskać swoje dziecko, aby uczeń zobaczył, że to działanie skutkuje następującymi konsekwencjami.

Ten charakter powoduje taką konsekwencję. Dlatego musisz to podłączyć. W ten sposób pomagasz młodemu człowiekowi powiązać czyn z jego konsekwencjami oraz ich charakterem i konsekwencjami.

A potem tworząc tę strukturę, robisz to, mówiąc im, dlaczego. Dlaczego powinienem wykonywać tę czynność? I ty to wyjaśnij. I jak powiedzieliśmy w prawie, około 30 procent prawa zawiera takie wyjaśnienie.

Bóg nie przychodzi i nie mówi: zrób to, bo tak powiedziałem. Powiedział: rób to, bo to daje ci życie. To przynosi ci śmierć.

Dlatego my, rodzice, musimy wyjść poza to, co powiedziałem, albo to jest to, co musisz zrobić. Ale potem wyjaśnij dlaczego i podaj motywację do bycia prawym, mądrym i pracowitym. I za unikanie pociągania do mądrości, prawości i pracowitości oraz za unikanie głupoty, niegodziwości, szaleństwa i lenistwa.

Tak właśnie jest z motywacją w rozdziałach 10-15 Księgi Przysłów. Właśnie zbadaliśmy tam wiele kwestii. Mam nadzieję, że pomoże ci to zrozumieć motywację i jej związek z mądrością.

Tak więc, kiedy czytasz Księgę Przysłów, w pewnym sensie szukasz tego, czym jest mędrzec. Jak motywuje? Jaka jest tu podstawowa motywacja? A jak on to robi? A następnie zadajemy sobie pytanie, jak to robimy z naszymi uczniami i naszymi dziećmi? Dziękuję bardzo. Mam nadzieję, że ci się podobało. Dziękuję, że tu zostałeś.

To jest dr Ted Hildebrandt w swoim nauczaniu na temat motywacji i antytetycznego paralelizmu w rozdziałach od 10 do 15 Księgi Przysłów.